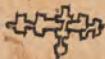

ומות שאול ומלך תחיתוה בעל חנן בד עכבור ומדת שאול
 בעדה בעל חנן בד עכבור ומדת בעל חנן בד עכבור ומלך
 תחיתו הדל ושם שדו עטו ושם אשתו מה עכבור בת מטרר
 בת מי דהב ומות בעל חנן בד עכבור ומלך תחיתוה הדל
 ושם קד תיה עטו ושם אשתיה מה טבל בת מטרר בת מטרר
 דהבא תם מאת ומלך בעדה הדל ואם קדוה עטו ואם קדוה
 מה טבל בת מטרר בנת סאבן מה דהב ומלך שמות אלופי
 עטו לבג שפחותם למחמיתם בשמותם הלון תמנע הלון עכורה אלון
 ותת ומלך שמהת דכדי עטו לדר עיתוהו למתדיוהו בשמהתוהו
 רבא תמנע רבא עכורה רבא תת ובעד דין הולמי אסמא עטדי
 עטו לעשיתיהם כי מועצתם באסמיתם תמנע עטדי ועכור ענד
 ויתת עטדי אלון אלהי דמה הלון אלה פינן רבא אלהי אלון
 קנז אלון תמנע אלון מבער רבא קנז וקנז עטדי ותמנע ענד
 אלון מדיל אלון עורם אלה אלופי אדום למועכותם בארץ
 אחרתם הוא עשיתיה אדום רבא מלך דלא עורם אין דכדי
 אדום למות בעהו כחיע אסמיתוהו הוא עטו אכוח דאדומא
 ומדיל עטדי ועורם עטדי הולמי עטדי אסמיתוהו כי מ
 מועצתם כי כלד חזקה או עטו אבן גמיעהם

אלון

אלה עט

וועב ועקב בארץ מאורי א
 אבין בארץ כנען ויתב ועקב בארץ תותבת אכוחי דהב
 דכנען וסכין ועקב כי כלד סכנה אכוחי כי כלד כנעני אלה
 תולדות ועקב ועקב כי שבע עשרה שנה היה רעה את אחיו
 כעא והוא נער את בט בלהה ואת בט בלהה נשי אבין ויכח
 וועק את דבתם דעה אל אכוחים אלון תכלית ועקב יוסף בד
 שבע עשרה שנה היה רעה עם אחיו כענא והוא דכיעם בט

בלחה ועם בני דלפה נשי אפרה ורית וקף ית טפחון כי שם לאבותיו
 האדא שדח תליד ועקוב למא באן יוסף אבן סבעת עשר קנה
 ובאן נאשיא מע בני בלחה ומע בני דלפה נקוה אפיה ואתה
 יוסף בשנענה **עצבה** או אביהם יושדא אהב את יוסף מן
 מכל בניו כי כן דקונים הוא לן נעשה לו כהנה תמים יושדא
 דחם את יוסף מכל בנהו ארי בר חכים הוא ליה ועבד ליה כלותא
 דפסי ובאן אסר ית יוסף מן גמיע בעה לאמה לחאמן שיפוכד
 נורא אחיו ביאותו אהב אביהם מכל אחיו וישנאו אותו וכל
 וכל דבדן לשלום ודלון אחיה יתיה רחם אבותיו מכל אדנה
 וסנו יתיה ולא צדק למלכא עמיה שלם ולמא דאנאנות אן
 אביה יחבה אביתר מן גמיע עוב שיננה ולם ופי קואן יסלמן
 עבה יתחלם יוסף חלום נוגד לאחיו יוספו עוד שנאו אותו וחס
 יוסף חלמה וחילא חנה ואופיפו עוד שנאו יתיה וס אן יוסף ראי
 דווא פאכבר אבותה ואדחאדו שנאדה ליה ניאמר אביהם שמעו
 כח החלום הזה אשר חלמתי ואמר להון שמעו בעני חלמה
 הדין דחלמית ואן קלחם אסמעו אדווא לדי ראייתא וחס
 אכחו מאלמים אלמים בתוך השדה והנה קמה אלמות וגם
 כעבה והנה תסבינה אלמותיכם ותשחחינה לאלמותי והא
 ונתנו מאפרין אפרין בגו חקלא והא קמת אסדת ואן אדקכית
 והא מסתחרן אסדת כון נקדן לאפרותי באע כגד גרדא ט
 אצמא וכאן גרדו נקפת וס אנתצבת ובאן גרדכס תחית
 כמא ותעד להא ויאמרו לו אחיו המלך תמלך עלינו ואם ממשל
 תמשל בנו יוספו עוד שנאו אותו על חלומותיו ועל דבריו
 ואמרו ליה אחיו המלך לממלך עכטא אן שולפון אוד
 קביר למשלט בט ואופיפו עוד שנאו יתיה על חלמיה וס
 ועל כחמיה וקאו לה אדחתה אמלכא תמלך עלינו אן

ויעגד

הנה מרדכי

ענין
תורה

סלטאנז התקבל עליו ואזתדו איצא שנהא לה עלא אחלמה
 ועלא כלאמה ויהלם עוד חלום אחד ויספר אותו לאחיו ויספר
 הנה חלמתי חלום עוד והנה השמש והירח ואחד עשר פופים
 משתחים לי וחלם עוד חלמה אחד וישמעני ויהי לאחריו
 ואמר הן חלמתי חלמה עוד והא שמעתי וספרתי וחד עשר פופים
 סגדו לי וראי ריחא אכר ומקדא עליא וזה וקא הווא קד ראית
 לשמע וזקמר ואחרא עשר כוכב פתח לי ויספר אל אחיו ואמר
 אחי ויער בו חביו ויאמר מה החלום הזה חלמה הבח נכח
 את ואמר ואחיו להשתחות לכ ארצה ואשתעי לאחיו ולאחיו
 ונזק ביה חביו ואמר ליה מה חלמה הדין דחלמתי המותח עתה
 את ואמר ואחיו לחסד לחסד ארעא ואז חסדא עליא ביה ואחות
 אגדה אביה וקללה כח הדא ארעא איי ראית הלכא את ואמר ואחיו
 פנמך לכ עלי ארץ וקנא כואחיו ואביו שמר את הדבר וקנא
 ביה אחיו ואביו נטריה סתמא וחסדו עלי דין אכותה ואביו
 חס כלאמה וילכו אחיו לדעות את עמי אביו בשכס ואחיו
 אחיו למר עי ית עמי ואביו בשכס ואל אכותה לירכו
 גנס אביו מי נאכלוב ואמר ישרא אל יוסף חלם אחיו רעם
 בשכס לכה ואשליח אביו ואמר לו הנני ואמר ישרא ליוסף
 הלא אחך רען בשכס איתא ואשליחך לותקן ואמר ליה האנני
 וקא אסרא ליוסף הווא אכותה ורעון מי נאכלוב ועל אכותה כד
 יתם קלעם ואמר לו לך נא ראה את שלום אחי ואת שלום
 ורעיני דבר וישלחו מעמך דבדון נבא שפמה ואמר
 ליה אידל כען חדי ית שלם אחך וית שלם עמי ואי צוני סתמא
 ושלחיה מלמי שר חביו ואמר לשכס קא אמר מערפ סתמא
 אכותה וסלמא אגנס ורד ליי אלווא כבעת בה מעמך חביו

דרא איצא

סאגדין

ל

ואתה נחבום ויטעוהו איש וזה תעז כשדך וישאלוהו האיש
למה מזה תבקש ואשכחיה גברא ואלא טעי בחקלא וישאליה גברא
למה מזה מלא את בעי פוגדה כאל כל פי יאמרהא סלה מאתלנא
ויאמר את אחי אנכי מבקש הגידה נא לי אמה הם רעים ואמר
ית אחי אחי אנה בעי חופעין לי אמה אנן רעין קאנא מטלנא
אבותי אפכרע איך הם ידעין ויאמר האיש נפשו מזה כי שמעתי
אמרים נלמה דהינה וילך יוסף אחר אחיו וימצאם בדותן ואמר
גברא נמלו מוכא ארי שמעית דאמרין נזיל לדותן ואזל יוסף
בתר אחיה ואשכחנן בדותן קל ארגל קד רחלמא ההנא וסמעתהם
יקולו נמיצ' לי דותן פמעה יוסף ורא אכונה פוגדהם מי דותן ויראן
הוה מרחוק ובטרים וקדאליהם ויתנכלו אותן להמיתו וחזו יוסף
מדחיק ועד לא קריב לותתון וחשיבו עלוהי למחטניה פראוה
מן בעיר וסבל אי יקרב ליהם אגתלוה ליקתלוה ויאמר איש
אל אחיו הנה פעל חלומות הלזה בא ואמר גברא לחוהי קא
מרי חלמא דכי אתי פקל בעניהם לבעי הווא טאחב תלך
לאחלאם ארי ועתה לבו ונהרגוה ונשלכוה באחד הצורות ואמתן
היה רעם אפס תתן ונראה מה היו חלומותיו ובעין איתו ונקטלניה
ונדמיניה בחד מן גברא ונימך חיתא בשתא אפסלתי ונחדימא
יהי סקוף חלמוהי פתסלו לאן בקתלה ונשרחה מי בעיז לאבאר
ונקול וחש ידי אכלה ונוריה מאיכון מק אחלאמה וישמע
ראובן ויצלחו מידם ויאמר לא נכנן נפש וישמע ראובן
נשי דביו מידהו ואמר לא נקטלניה נפש פמעהם ראובן
וכלניה וקאל לא נקתל אנש ויאמר אליהם ראובן אל תשכחו
דש שלכו אותן אל הבור הזה אשר במדבר ויד אל תשלחו
בו למען חצול אותה מידם להשיבו אל אביו ואמר להוין ראובן

לא תישדון דמא דמו יתיה בגמא הדין דפמדבדא ויד לא תישטון
בנה בדין לשדכא יתיה מידהון לא תכבדניה לות אכזה תסקא
להם לא תסכנו דם אטרחוה מיהא אפוד אלו פיאזד ודילול
תמדו איה לקבל אן כלעא מן אידהם לידרה זיאציה ויהי ג
פאשר בא יוסף אל אחיו וישניטו את יוסף את כתנתו את
כתנת הפסים אשר עליו וזהו כד יוסף לות אחוה ואע עכ
ואשילוח ית יוסף ית ליתונה ית כתנא דמסי דעלוהי כלמא בא
ועף זי אכותה סלכו תוכיתה תוניה זדי באג אלו עליה ויתקחה
והשליכו אותו הצורה והבור דמאין בו מים ונסכיה וימו יתיה
לגמא וגמא יתן לית ביה מים פאכדוה וטרחוה מילאב וכאן
אב פיה כואא וישבו לאכל לחם וישאן עיניהם וראו זהו אר
אדחת ושמעבלים באו מגלעד וגמליהם נשאים נכמת וצרי
ולוט הלכים להוריד מצרימה ואסחדו למיכל לחמא ודקמן
עיניהן וחדו והא שיהת עד פא איהא מגלעד וגמליהן ענין
שעף וקטר ולוטם אדלן לאחתה למצרים תם גלסו יאכלון
טעמא מרעטו עיונהם פנלו סאדא בקח סלה אעראב איה מן
גרש וגמלאהם מחמלה לרנב ותדיאק ושאב כלוט מדין ליהדרה
זיתם והאמר יהודה אל אחיו מה בעע פיהדרג את אחינו ופסינו
את זמן ואמר יהודה מא כמון כהנע לטא ארו בקטול ית אחנא
ונכסי על דמיה פקל יהודה לאלותה מא חר נקתל אכונכ ונגטו
דמה לכלו וכמכרנו לישמעאילים וידנו אל תדי פו כי אחינו כ
פשינו והא וישמעו אחיו איתו ונדבניה ליערבא וידעא לא
תתי ביה אחותא פשרנא הוא וקבילו מטה אחוה תעלו נביעה
זיאעוראב ואדינא לא חפשי בה פאנה אפינא סלחמנא פקבלו
מנה אכונב ויעברו אנשים מדינים קהדים וימשכו ויעלו

מדינים

דאוב

לא תהיה

דובליך

את יוסף מן הבדור וימכרו אותו יוסף לישמעאלים בעשרים כסף ויבאו
את יוסף מצרימה ויעבדו גברי מדינותי תהיו ונגדו ואסיקו ות
יוסף מן גבא ועבדו ות יוסף לערבי בעשרין כסף ואיתו יוסף
למכרים כסמאמר בהם ארגל למדינת אתגר גבדו יוסף ואערוה
מן אלב ובמערה להם בעשרין דרהם ואתובה מצריא וישב ראובן
אל הבדור והנה את יוסף בבדור ויקרע את בגדיו ויהם ראובן לבגדא ותא
לית יוסף בגדא ויבדע יתלכושוהו תסרגע ראובן אי לגב סמאמר
ליוס יוסף בגב סמאמר תאמה וישב אל אחיו ואמר הילך איננו ע
ואני אהר אני בא ותב לוה אחותי ואמר עולומא ליתנה ואנא לאן אהר
אתו ורגע זאמרתה וקל אר אלמא ליוסו ואנא זאמן אמרתי ויקחו
את כתנת יוסף וישחטו שיעיר עזים ויטבילו את הכתנת בדם
ונסבו ית כיתנת דיוסף ונכסו צניר בר עדי וטבילו ית כתנת ב
בדמא תס אלכו תניה יוסף ודבחו עתודא מר אלמאעד וגמ
וגמסוהא בדם וישלחו את כתנת הסים ויבאו אל אביהם ויאמרו
זאת מעלנו חסד בא כתנת בנך היאמא לא וישלחו ית כתנת
דסמי ואיתלו לאפיהו ואמרו דא משיכחנא משיכחנא ענן הד
הכתנת דבדך היאמא לא ובעתו בהא מע מן אתא בהא אי
אביהם וקלו וגדמא הדא אתבהא הל הי תוניה אבנך אס לא ויפחה
ויאמרו כתנת בני חיה דעה אכלתהו לרך טרך יוסף ואשתמו
דעה ואמר כתנת דבדי חיה בשתא אכלתה מנחל קטיל
יוסף טאתכתהא וקלהו תטיח אבט וחש רדו אכלה מרופה
אסתכס יוסף ויקרע יעקב שמלכותו וישם שק כמותניו
ותאכל על בנן ימים רבים ובעדע יעקב לכושוהו ואסר
סמאמר ואתאכל על בדיה ומין קמאין סמאמר יעקב
דניהה ושירי מסמאמר עליו חקויה וחזן עלי אכנה אמאנא טוילא

בהרציה

וְקָמוּ כָל בָּנָיו וְכָל בָּנוֹתָיו לִכְחֹמוֹ וַיִּמָּאן לִהְיוֹתָם וַיִּאָּמְרוּ כִּי
אֵדָד עָלֵכֶם הַכָּל שְׂאוֹלָה וַיִּכְרְמוּ וַיִּכְרְמוּ וַיִּכְרְמוּ לָכֵן
בְּנֹתָהּ לִכְחֹמוֹתֶיהָ וְעַד כֵּן לֹא הִנְחוּ מִיָּן וַיִּמָּאן אֲדִיאוֹחוֹת
עַל בָּנֵי כִי חִיָּךְ לִשְׂאוֹל וְכִי יִתָּה אֲדֹנָיִם וְקָמוּ גַּם יֵשׁוּעַ
וּבְנֵיהֶם לִיִּצְחָק וְכִי יִתָּה אֲדֹנָיִם וְקָמוּ גַּם יֵשׁוּעַ

וְכִי יִתָּה אֲדֹנָיִם

וְכִי יִתָּה אֲדֹנָיִם

וְכִי יִתָּה אֲדֹנָיִם

וְכִי יִתָּה אֲדֹנָיִם

וְכִי יִתָּה אֲדֹנָיִם וְכִי יִתָּה אֲדֹנָיִם וְכִי יִתָּה אֲדֹנָיִם
וְכִי יִתָּה אֲדֹנָיִם וְכִי יִתָּה אֲדֹנָיִם וְכִי יִתָּה אֲדֹנָיִם
וְכִי יִתָּה אֲדֹנָיִם וְכִי יִתָּה אֲדֹנָיִם וְכִי יִתָּה אֲדֹנָיִם
וְכִי יִתָּה אֲדֹנָיִם וְכִי יִתָּה אֲדֹנָיִם וְכִי יִתָּה אֲדֹנָיִם

וְכִי יִתָּה אֲדֹנָיִם וְכִי יִתָּה אֲדֹנָיִם וְכִי יִתָּה אֲדֹנָיִם
וְכִי יִתָּה אֲדֹנָיִם וְכִי יִתָּה אֲדֹנָיִם וְכִי יִתָּה אֲדֹנָיִם
וְכִי יִתָּה אֲדֹנָיִם וְכִי יִתָּה אֲדֹנָיִם וְכִי יִתָּה אֲדֹנָיִם
וְכִי יִתָּה אֲדֹנָיִם וְכִי יִתָּה אֲדֹנָיִם וְכִי יִתָּה אֲדֹנָיִם
וְכִי יִתָּה אֲדֹנָיִם וְכִי יִתָּה אֲדֹנָיִם וְכִי יִתָּה אֲדֹנָיִם

וְכִי יִתָּה אֲדֹנָיִם וְכִי יִתָּה אֲדֹנָיִם וְכִי יִתָּה אֲדֹנָיִם
וְכִי יִתָּה אֲדֹנָיִם וְכִי יִתָּה אֲדֹנָיִם וְכִי יִתָּה אֲדֹנָיִם
וְכִי יִתָּה אֲדֹנָיִם וְכִי יִתָּה אֲדֹנָיִם וְכִי יִתָּה אֲדֹנָיִם
וְכִי יִתָּה אֲדֹנָיִם וְכִי יִתָּה אֲדֹנָיִם וְכִי יִתָּה אֲדֹנָיִם
וְכִי יִתָּה אֲדֹנָיִם וְכִי יִתָּה אֲדֹנָיִם וְכִי יִתָּה אֲדֹנָיִם
וְכִי יִתָּה אֲדֹנָיִם וְכִי יִתָּה אֲדֹנָיִם וְכִי יִתָּה אֲדֹנָיִם

וְכִי יִתָּה אֲדֹנָיִם

וְכִי יִתָּה אֲדֹנָיִם

וְכִי יִתָּה אֲדֹנָיִם

זוהר לעד ככרה אסמא תמך יהי עד ככור יהודה לעבועי
יהודה וימיתו יהודה יהודה עד כוכבא דיהודה בישלך נאמן
ואמיתיה יג' וכאן עד ככר יהודה דדיא בין ידי ללה סאמאיה
ואממר יהודה לאונ' בא אל אשת אחיד ויבס אותה והקם זרע
לאחיד' ואמר יהודה לאונ' עול לנת איתת אחוך ויבס ותה ואקם
זרעו לאחוך' וקל יהודה לאונ' אדכל אי זוהר' ככור ואקם
נסמא לאחיד' וזרע אונ' כולא לאיהיה הדדע והיה אסמא
אל אשת אחיו ושחת ארצה לפלתי נתן זרע לאחיו והוא
יהודה ארי לא על שמייה מותקדי זרעא והיו כד עלי ללות
איתת אחיו ומתכיל אורחיה בדיל ליקמא זרעא לאחיו
פעלס אונ' אכהלס ליה ינסב אנש' מביא ארי דכל אי זוהר' איה
אמר ד'ך עליו אלך ללא יגעל נשלא לאכיה' וזרע פעיני
יהודה אשר עשה וואתגס אותו וכאיש שקי דעבד ואמיר
אך יהודה סמא ענד ללה פעלה סאמאיה איצא' ואמר יהודה
לחמר כלתו שבי אלמנה בית אחיך עדי גדל שלה בע ביאמו
מ' ימות רס הוא סאחיו ותלך תמך ותעב בית אביה' ואמר
יהודה לחמר כלתו תיבי אדמלא בית אחיך עד ריבי שני
בדי ארי אמר רלמא ומות חן סאחיו ואזלת תמר ותיבית
בית אביו' סקל יהודה לחמר כנתה אגלסו אדמלו ע
בית אחיך לי אן יכבד שפה אבט לאנה קל כלס ימות הוה
סאחיו ומצת תמר ולספת כי בית אביה' וזרבו הימים
ותמת בת שבע אשת יהודה וינחם יהודה ויעל על גגדי
עאנו הוא וחידה רעוהו העבדו למי תמננה' וסגיאן וזרע
ומיתת בת שבע איתת יהודה ואתנחם יהודה וסליק עד

וידע אונ'
על ארע
דלח' קומה

על גדי עניו הוא וחידה רחמיה עדו למאה לתמוך
תס טולת למדה ומאחת מכה שוט דאז וחידה ותעאז
יחידה וצעד יא באדדי גממה דו וחידה מאחדה לעדלמי זה
תמנת יוגד לתמוך לאמר הזה חמין ענה תמלתה לאז טאז
ואתחזה לתמוך לתמוך למיכר חא חמוייך כליון לתמוך
למגד עניו מאכדת תמוך ומיל להא חווא חמוך טולע
יא תמנת ליגז גממה ותקד באדי למנותה מעליה ותכס
בעעין ותתעלך ותשכבמה עניס אשר על דרך חמלתה
כי האלה כי גדל שלה והיא לא נתת לו לאשה ואעדיא
לכושית מלכותה מנה ואת כסיאת בעינה ואתקט ויתכבד
בערשות עניס דעלא ויהי תמנת אדי חדת אדי רבא של
והיא לא אתיהבת ליה לאחתו כנזעת חב חזנהא מענה
ותגטות בלכאאד ותנקבת ובלסת מימנרה לטריק תמנת
למא דאז אן שלה קדכדד והילס תעטת לה זוגה יורדיה
יחידה ויחשביה לדונה כי כסתה מנה ותזה יחידה וחשבה
ככמקת ברא אדי כסיאת אמיה וראדה יחידה וחשבהא ממנתה
לאמה סאטת תגטו וההא יוט אליה אל הדך ויאמר הזה
לאמה אליו כי לא ידע כי כלתו היא ותאמר מה תמן ליכי תנא
תנא לי וסטא לותה לאורחא ותאמר הכי בעך אי עול לויתך
אדי לא ידע אדי כלתיה היא ואמרת כלל תתן לי אדי תעול
לותי כמא ליהא ען לטריק וקלאן שית אדלל איך לאמה
לס ועלס אנהאכנתה קלת סאט תעבליני חתי תדלל לוי ויא
ואמר אנכי אשכח גדי עדים מן העאן ותאמר אס תתן
עלבון עדי שכליך ואמר הלא אשכח גדיא בר עדימך ענא

ואמרת אם ונתן משכונא עד דתשכח קאמא אצעת כגוי
מן אגנס קזת מעטיי דהטא זיא תבעת בה זיאמר כה
הערבון אשר אתפלך ותאמר חתמך ופתי לך ומטף אשר בידך
ויתלה זבאמליה ותהר לו זיאמר מא משכונא דאתן לך
ואמרת עזקתך וששיתך וחטריך דבידך ויהב לה ועל לוהת
ועדיה ליה קאמא ארזן זוי מעטיך קזת פאתמן ומסתלן
ועצמן זוי טיידך ואעטאהא זלך ודכל זיהא פחמלות לה
ותקם ותכל ותסד עשימה מעליה ותלכש בגדי אלמנותה
וקמרת ואזלות ואעדיאת עינה מנה ולבישת לבושי אהמלה
תס קמרת ומצת פנצעת כמארקא פונהא ולבשת תאז חזנהא
וושכח יהודה את גדי העצים ביד רצוהו העדלמי לכחד
הערבון מידי האשה ולא מעאה נשיד יהודה יתגדיל ביד עדי
למקם משכונא מיידא דאיתתא ולא אשכחה נבעת יהודה
באגרי מעצמהא לערלמי מן יד אמריהא ולס וגדהא וישל
את מעשי מן חומה לאמר איה הקדשה היא בעינים על הדוך
ואמר לו לא חידה בזה קדשה וישאל ותאשי אתה למימר
מן מקדשתא דהיא בעינים על אודחא ואמר לו לית חכא מן
מקדשתא פסל חכם מוצעהא וקל להס אן אמתעה אחי
למנרה עליל טריק קלו ליק סאנת חסא קט ממתעה וישל
אל יהודה ויאמר לה מעאתה וגם מעשי המוקוס אמרו לא חידה
בזה קדשה ותב לות יחמד יהודה ואמר לא אשכחתו וארס
אנשי אתה אמרו לית חכה מקדשתא פסל זוי יהודה וקל
אמדהא ושיעא תהל למוצע קלו מא סאנת חסא ממתעה
וואמר יהודה תקחלה פקניה לכוך הטע שלחתי את חגדי דה

דבר המעשה
לדבר המעשה

וְנָתַתָּה לִּי מִצְעָדָהּ וְיִמְצְאֶנִּי יְהוָה תִּשְׁכַּח דִּילְמָא כְּהִי חוֹךְ הֵא שִׁי
שְׂדֵי יִית גִּדְּמָא חֲדִיר וְאֵת לֹא אֲשַׁכְּחֵתָּה י חֵל יְהוּדָה כֹּל תִּאֲכֹל
לֵהָא אֲדָרִי מוֹאֲעֵדָא כֹּלָא כְּעִיר לֹאֲדָרָא וְהוּדָא קִדְּמִי אֲרִסְפִּילֵת ח
הֵלֵא וְאֵת כֹּלָּא מִגְדָּהָא י וְיִי דְמִשְׁלֵשׁ חֲדָשִׁים וְיִגְדִּי לִיהוּדָה
לֹאֲמֹר לִנְתָה תִּמְלֹךְ כְּלִיתִךְ וְגַם הֵנָּה חֲדָה לְדִנּוּנִים וְיִאֲמֹר יְהוּדָה
הוֹצִיאָהּ וְתִשְׁרֹף י וְהוּדָה כְּכֹלִיתוֹת יִדְּחֵא נִאֲתִחוֹהָ לִיהוּדָה לְמִימְרָהּ
דִּנְיָתָה תִּמְלֹךְ כְּלִיתִךְ וְאִם הֵא הֵא מִעֲדֵיָא כִּדְנִיתָהּ וְאִמְרֵי יְהוּדָה
אֲתִקְוָהָ וְתִתְּנָהּ י מִלְּמָא מִעָא אֲלֵהָת אֲשֶׁר אֲכַבֵּר יְהוּדָה וְקִיל
דִּךְ זֶנֶת תִּמְרָה כֶּסֶת וְהוּדָא הִי חֲמִיבֵל מִן לְדִנָּה קִיל יְהוּדָה אֲכַבְרָהָ
מִתְּרִיק י הִיא מוֹצֵיָת וְהִיא שְׂלֵחָה אֶל חֲמֵיָה לֹאֲמֹר לֹאִישׁ אֲשֶׁר
אֲלֵךְ אֲנִי חֲדָה וְתִאֲמֹר הֲכִרְנָה לְמִי הַחֹתֶמֶת וְהַפְתִּילִים וְהַמִּטָּה
הַגִּלְדִּי י הִיא כִּתְּרָהָ וְהִיא שְׂלֵחָה לְתִמְנָהָ לְגַבֵּי דְאִילָנִי לִיָּהּ
כִּוְנִיָּה אֲנִי מַעֲדִיָּה וְאִמְרֵת אֲשֶׁת מוֹדֵעַ כְּעֵץ דִּמְן עֲזָקָתָא וְשִׁשְׁמָא
וְחִוְרָהָ אִילָנִי י כִּוְנִיָּה תִּשְׁרֹף בְּעֵצָתָה זִינָה מְקִילָת מוֹדֵעַ אֲרָגָל
זִינָה חֲדָה לֹאֲעֻלָּק לִי אֲנִי חֲמֵיָה אֶל קִילָת אֲתִבָּת תִּמְנָהָ לִי אֲנִי
וְאִמְרֵתוֹלָה וְאִשְׁעָא י וְכִבֵּד יְהוּדָה וְיִאֲמֹר כִּדְּחֵא מִמֶּנִּי כִי עַל כֵּן
לֹא סִתִּיתָה לְשִׁלְחָה כֶּסֶת וְכֹלָּא יִסְתֵּךְ עוֹד לְרַעְיָתָהּ י וְאִשְׁמֹרֵעַ יְהוּדָה
וְאִמְרֵי אֲנִי מִנִּי מַעֲדֵיָה אֲדָרִי עַל כֵּן לֹא תִכְרַעֵה לְשִׁלְחָהּ כִּי לֹא
אֲסִיקָה עוֹד לְמִיבֵיָה י מִתְּבַתְּהָ יְהוּדָה וְקִילָה עֲדָקָת מִלָּךְ מִנִּי
וְלִדְלִין לֹס אֲדוּגָהָ בְּשִׁלְחָה אֲכַבֵּר וְכֹס יַעֲזֹב אִישָׁא וְאִקְשָׁהָ י וְהִי
בְּעֵת לְדִתָּהּ וְהִנֵּה תִּאֲמֹרִים בְּכִטָּנָה י וְהוּדָה כְּכִיִּין מִיִּלְדָּה נִדְּחָה
תִּי מִיִּין בְּכִמְעָהָ י מִלְּמָא כֹּחַ מוֹקֵת וְלֹאֲדָרָא מִחֻדָּא בְּקִאֲמִין
מִכִּטְנֹהָ י וְהִי כְּלִדְתָּהּ וְתִתְּנָהּ וְתִמְנָהּ הַמִּיבֵלֵדָה וְתִקְשֶׁר עַל דְּלִי
יִלְּמֹר דִּה יִצָּא רִאשׁוֹנָה י וְהוּדָה כְּכִי לְדָה וְהִנֵּה יִדְּחָה וְתִקְשֶׁר

למיל

חבר

ונקייבת היתה וקטרת על ידיה דהורייתא למימר דין נטק מדמות
כלמה נכדת מברגידה נאכדת אקאכדה חכמה נעקרת עניה
וקלותה נאכדה כדאמורא דהי ככשיב ידו והנה יצא אחיז והתאכר
מה נכדת על ידי נקרא שמו שלף והנה כדאמורא דהי נא
נכד אחיז והתאכר מלא תמקן קרי עלך למתקן וקרא שמוה נכד
כלמה דידה כדאמורא נקראת מא אחסונומן יא נאמי וסמא
נכד ואחרי יצא אחיז אשר על ידו השט ונקרא שמו דהי יא
וצתר דין נכד אחיז דעל ידיה דהורייתא וקרא שמוה דהי
וכער דלך כדאמורא יאמי עלי ידה לקרמק ואממאד
דהי יוסף הנדד מצרימה ויהוה ה

מוטיף כריס נדטה כד הטבחים איש מצרי מיד לישמעאלים
אשר הורידוהו שמה יוסף איתתה למעריס ונדטה כד
מוטיף כדאמורא רב קטליה גבא מצדא מידא דעבא
דאחלה ליתמן יוסף הכט מצדא מצדא מוטורא דאדם
נכדן דייס לסיפין רגל מצרי מיד לאמאדא יאמיא חדרה
איתס יהי יהוה אלת יוסף והי איש מצלוח והי כבית אדונו
המצרי והנה כדאמורא דיק ככעדיה דיוסף והנה כדאמורא
והנה כבית רבועה מצדא נטקן אלה מעוסק וכאן רגל
מנבחא וקאמס מי בית מולא למערי יקרא אדונו כי יהוה
אתו וכל אשר הוא עשה יהוה מצליח בידו והנה רבועה
ארי מי מצדא דיק ככעדיה ויהוה מצליח בידיה
כלמה דאמי מולא מן אלה מועה וגמיע מא הוי עמלה אלה
מנבחא מידה נמיצא יוסף חן בעיניו וישרת אותה ויפקידהו
עבדיהו וכל העל נטק בידו ואשכח יוסף רחמיך בעיניו

ושמעו יתיה ומנייה על ביתיה וכל דאית ליה מער בידיו ווגר
 חצמא ענדך וכדמך ונכלה עלי מנזלה וגמיע מלא געלם סידר
 ויהי מלא הפקיד אותו בביתו ועל כל אשר יש לו ויפקד והוא את
 בית המערי בכל יוסף ויהי ברכות יהוה בכל אשר יש לו בבית
 ובשרה והוה מעידן דמט יתיה בביתו ועל כל דאית ליה וב
 וברוך ית בית מצדא בדיס יוסף והוה ברכות דיע בכל דאית
 ליה בביתו ובהקלא ולמא כאן מן חין וכלה עלי מנזלה וגמיע
 מלא בארץ ליה פית למערי בסכס יוסף וכאט ברכות פו
 גמיע מלא פילמאדל ולפואע וועדכ כל אשר לו ביד יוסף
 ולא ידע אתו מאומה כי אם הלחם אשר הוא אכל והוה יוסף
 וכה תאמר ויהי מדא וישב וית כל דליד ביה דיוסף ולא הע
 טמיה מדעס לחין לחמא דהוא אכיל והוה יוסף שפיר בדין
 ויהי פחזא תדך גמיע מלא כוידה ולס יסתקד ממא מער
 שיה לא לטאעס אזי ואכלה וכאן יוסף חסין לחליה ולמער גמיע

ויהי אחד הדברים האלה והוא
 אדוני את עינה אל יוסף ותאמר שכב עמי והוה בדר
 מתגמיה חלון ודקפת איתת רבונה ית עיניה ליוסף ואמ
 ואמרת שכב עמי ולמא כאן בעד הזה לאמור מדת אמרה
 מולא עינה קאת געני וזמאן ויאמר אל אנשת אדוני
 הן אדוני לא ידע עמי מה בבית וכל אשר יש לו נתן בידו וכ
 וקדש ואמר לאיתת רבונה הא רבונ לא ידע עמי כל בבית
 וכל דאית ליה מער בידו טאכא ומל לבא הודא מולא לא
 ועדך מעי במא פילמאדל וכל גמיע מלא קד געלם פוידו
 איננו גדול בבית הזה ממני ולא רשך מרגע מאומה פו אם
 אתך פאשר את אשתו ואין מעשה הדעה הגדולה והוא

והטמאתי לאחים : לית דרוב בביתא הדין מוט ולא מלע מוט מוט
לחיותיך בדיל דאתאיתיה ואיכדין אעביר בשתא רבתי
הלא ואחוב קיץ : וליסחו פיהו כיהדא לבית באכדור מוט ולסיני
עני שיא לאמת לאנך זוגתה כפיך מענע הדה אסייה לעני
ואכטו ללה : והוי כד בדרה אל יוסף ווס יוס ולא שמע אליה לטכ
קעלה לחיות עמא : והוה כד מלילת עס יוסף ווס יוס ולא ק
קביל מנה למשכב לזנה למחוי עמא : כלמא כלמחוי וומא
בעד אכר ולס וקבל מנהא מקיטאם לז קרא לזכר מנהא : והוי
כהיום הדה ויבא חפיתה לעשות מלמאכתי ואין איש מאנני
חפית שס בבית : והנה כיומא ועל לביא לא מעבד עבדיתיה
ולית אנש מאנני ביתא תמך בביתא : וכאן כי כעץ איאם
אמר דכל אי לבית לזענע עננה לה ולס יכון רגל מקמהל אבה
מיה : ונתעשהו ככדו לאמר שפכה עמי ויערב כדו בידה
וינס ויעא החוצה : ואחרתיה כלבשה למימר שכוב עמי ושכח
ללכשה בידה וערק ונפך לשוקא : כתעלקת בחמיצה קאלא
לאגנני מתוך קמיצה מוידהא והרב וכרג אי אסוק : והוי כ
כראונה כי ערב כדו בידה וינס החוצה : והנה כד חדא אדרי
שכחיה ללכשה בידה וערק לשוקא : כלמא ראת אנה קד
תרן קמיצה מוידהא והרב אי אסוק : ומקרא לאנשו בידה
ותאמר לנס דאן הכא לנא איש עברי לעחק בנא אל : ל
לשכחיה ואקרא בקול גדול : וקרת לאנשי ביתה ואמר
הוואתי לנא גברא עבריה לחיכא פנא על לזח למשכב
עמי וקרת כקלא רמא : דעת באהל ביתהא וקאלת לוס :
אנכדו כיף גמא בעד עבראני ליתלעב כנאמתני לזאגנני

גמדי
בסב
חשכד

לאמר
עמי

הוואתי

יום יום

מנע מע מדעם אלהי יתוך בידו זאת אתתו ואי בידו העביר צו שתא ל
 לבתא הדא ואחוב קיי"י וליס פי הדא אבות באמצל מע ולס יצד עני שיא
 אי אנת לאנד דובתה פבוף אצנע הדא אסאיה לע צימה ואכסיי ללה ויחי
 בדברה אל יוסף יום יום ולאשמע אליה לשבב אצלה להיות עמה
 והוא בידו לית עם יוסף ולא קבד מנה למשכב לותה למחוי עמהו מלמא
 בלמנה וימא בעד יום ולס יקבל מנהא אן ינאם לזקקה אן ימן מעה א
 ויהי היום הזה ויבא לביתה לעשות מלאכתו ואין איש מאנשי וצית שם
 בבית בבית והוא כיומא הרין ועל לביתא למבדק ככתבי השננה וליא אנט
 מאנשי ביתא חמן בביתא כאן פי בען אלאם דכל אי אבות ליצנ נ
 צנאנעה מאנת לה ולס יבן דרמן אהל לבית פיה ונתפשחו בבגדו למחוי
 שכתב עמי ונעצב בגדו בידה ועם ויצא החוצה ואחיהיה כלבשיה למימר
 שיכוב עמי ושכחיה ללבשיה בידה ועדק ונפק לשוקא מתעלקת בה בקמיצה
 קאלא צאנע פטרך קמיצה בידה והרב וברב אי אסוק ותקרא ויהי בראתה
 כי עצב בגדו בידה ועם החוצה והוא כד חזת ארי שכחיה ללבשיה בידה
 ועדק לשוקא פלמא ראת אנה תרר קמיצה פי ידא והרב אי אסוק ותקרא
 לאנשי ביתא ותאמר להם לאמר דאן הבא תו איש עברי לצחק בנביא אל
 לשבב אצלי ואקרא בקול גדול וקראת לאנשי ביתא למימר חזן דאיתי
 נא גברא עבדא לחייבא כמא על לורי למשכב עמי וקדית בקרא רמא
 דעת באהל ביתה וקאת להם אנצרו כיף באנא בענד עבדא ליתל עב
 בא אתאני ליצאנעט מגאדית בצות עז ויהי בשמעו כי הרימתי קולי
 ואקרא ונעצב בגדו אצלי ועם ויצא החוצה והוא כד שמע ארי הרימית
 קלי וקדית ושכחיה ללבשיה לותא ועדק ונפק לשוקא מלמא סמענן קד דעת
 צותי ונאדית תרר קמיצה פי ידי והרב וברב אי אסוק ונעצב בגדו אצלה
 עכא ארען אל ביתו ואחיהיה ללבשיה לותה עד דעל לביתה לבייתה
 ודרשת קמיצה פי ידי והרב וברב אי אסוק אי אן דכל מולאה אי מנחלה

עמי ויהי

ותדבר אליו מדברים האלה לאמר בא אלי העבד העברי אשר הבאת ללוצוק
כי ומהליל עמיה כפתגמיה האין למימר על לוח גבדא עכרא דאיתותא לנא

עכרא

להיית כי וקא לא מולא הדי אקול אתאני אעבד אעבראני אפי גיתנא כר
ליתלעב כנא ויהי כהדימי קולי ואקרא ויעצב גבדו אצרי וינס החוצה והוא
כד אדימית קלי וקדית ועבקה ללבושיה לוחי ועיק לשוקא פלמא רענת
צותי ונאדית תוך קמיצה וחרב אי אסוק ויהי כשמע את דברי אשתו אשר
זברה אליו לאמר מדברים האלה עשה לי עבדך ויחר אמו והוא כשמע ל

אדעו

רבויה דמלילת עמיה למימר כפתגמיה האין עבד לי עבדך ותקוף רב צויה
פלמא סמע כלאמהא אפי קא לא כוי צנע בי עבדך אשתך גצנה עדיה ויקח

ד
סמיה
אשתיה

אדני ויסק אתו ויתגרו אל בית הסהר מקום אשר אסור המדך אסורים ויהי
שם בבית הסהר ודבר רבוי ויסק יתה ויהביה בבית אסירי אתהא דאסירי

הסירי
ר

מולכא אסירין והוא תמן בבית אסירי כאכדא ויהיה מי אסמן מוצע אסדא
אמלך מחבוסין ואקאם תם מי אסמן ויהי יהוה את ויסק ויט אליו חסר ויתקונו
בעיני שר בית הסהר והוא מומרא דיני כסעדיה דיוסף ונגד ליה חסדא ויהיה

לרחמינ בעיני רב בית אסירי פכא אלה מעיה ומייל לה מצלח ורסק
חצאא ענדיה אסמן ויתן שר בית הסהר ביד ויסק את כל האסירים אשר
בבית הסהר ואת כל אשר עשום שם הוא היה עשה וירב רב בית אסירי ית

בידא דיוסף ית כל אסיריא בבית אסירי וית כל רעבדיו תמן ממירא ההוא
הנה כזעבד חתי געל תחת ידה גמיע אסדא אפי מי אסמן וגמיע מוא כאנו
יצענון תם הו כזן ידכיה אק שר בית הסהר ראה את כל מאומה בידו

באשר יהוה אתו ואשר הוא עשה יהוה מצלח לית רב בית אסירי ח אי
ית כל סדחן בידיה בדימירא דיני כסעדיה והוא עבד יי מצלח
ליוס דייס אסמן ירא שיה מצכרא עליה מומא אלה מעיה ומא יעמלה אלה

ר

ויהי אחר הדברים האלה חסדא משקה מלך מצרים והאמר
לארנהם למלך מצרים והוא בחר כפתגמיה האין קדחי שקא ומלכא דמצר

והתנמא לזכרון למלכא דמצר: וכאן בעד הרה אאמור אן סאקי
מלך מצר ואכנאז אדנאא למידהא מלך מצר: וזקצא פרעה על שני
סריסין על שר המשקים ועל שר האפים והגז פרעה על תרין דרבנאן
על דבשקי ועל דב נחומי: פסכט פרעון עלי בארמיה דהים אסאדא ודלים
אכנאזין: וזנן אתם במשמר בית שר הטבחים אר בית הספר מקום אשר
יוסף אסיר שם: והב יתרון במטה בית דב קטולא בבית אסיר: אחר
דיוסף אסיר תמן: וזרעהא פה חפץ דיד אסיראין פ אסגן אר יוסף מחבוס
פיה: וזקצא אתם שר הטבחים את יוסף אתם וישרת אתם ויהיו ימים במשמר
ומני דב קטולא ית יוסף עמרון ושמיש ויהיו והיו יומין במטהא פוכר
דיום אסיראין יוסף עלבד המא ליכדמהא ואקאמא מרה טוילה פ
אחפץ: ויחלמו חלום שנתם איש חלמו בלילה אחד איש פסתתון חלמו: ה
המשמר והאמר אשר למלך מצרים אשר אסורים בבית הספר: וחלמו חלום
תדוהק גבר חלמיה בלילא חד גבר בפשרן חלמיה שקא ועתומא דלמלך
דמצר דאמרי: בבית אסירי: לא אן ראא במיעא דוית כל דגל עלי חדה
פי לילה ואחרה וכאן חלם כל ואחד חסב תפסידה אסאקי ואכנאז ארין למן
מצר אמאסורין פי אסגן: ויבא ארלהם יוסף בבקר ויור אתם והנם זענים
ואתא יוסף לותתן בצמא וחזא יתרון והא חנון בסיסין: פדכל איהם יוסף
באבדא ורא וגוהם כאלהין: וישאל את סריסי פרעה אשר אתו במשמר
בית אדניו לאמר מדוע פנכם דעים היום: ושאויר ית דרבני פרעה דעמיה ב
במטרת בית דבניה למימר מדין אפיסין כישין יומא דין: פסל בארמי פרע
ארין מעה פ חפץ בית מוראה מה בארמא וגוהבמא מתג ירה איום ויאמרו
אליו חלום חלמו יספר אן אתו: וזנן עת יאמר אליהם יוסף הלא דלחיהם
פטרעם ספרו כלי: ואמרו ליה חלמא חלמנא ונשד לית ליה ואמר להון
יוסף הלא מן קני פשרן חלמיה אשתעו כען לי: קאא לה לא נא ורא ודלים
לה מספר קא להמא לא אן אתאסיר ללא לכן קציה מה עלי: ויספר שר

והתנמא לזכרון למלכא דמצר: וכאן בעד הרה אאמור אן סאקי
מלך מצר ואכנאז אדנאא למידהא מלך מצר: וזקצא פרעה על שני
סריסין על שר המשקים ועל שר האפים והגז פרעה על תרין דרבנאן
על דבשקי ועל דב נחומי: פסכט פרעון עלי בארמיה דהים אסאדא ודלים
אכנאזין: וזנן אתם במשמר בית שר הטבחים אר בית הספר מקום אשר
יוסף אסיר שם: והב יתרון במטה בית דב קטולא בבית אסיר: אחר
דיוסף אסיר תמן: וזרעהא פה חפץ דיד אסיראין פ אסגן אר יוסף מחבוס
פיה: וזקצא אתם שר הטבחים את יוסף אתם וישרת אתם ויהיו ימים במשמר
ומני דב קטולא ית יוסף עמרון ושמיש ויהיו והיו יומין במטהא פוכר
דיום אסיראין יוסף עלבד המא ליכדמהא ואקאמא מרה טוילה פ
אחפץ: ויחלמו חלום שנתם איש חלמו בלילה אחד איש פסתתון חלמו: ה
המשמר והאמר אשר למלך מצרים אשר אסורים בבית הספר: וחלמו חלום
תדוהק גבר חלמיה בלילא חד גבר בפשרן חלמיה שקא ועתומא דלמלך
דמצר דאמרי: בבית אסירי: לא אן ראא במיעא דוית כל דגל עלי חדה
פי לילה ואחרה וכאן חלם כל ואחד חסב תפסידה אסאקי ואכנאז ארין למן
מצר אמאסורין פי אסגן: ויבא ארלהם יוסף בבקר ויור אתם והנם זענים
ואתא יוסף לותתן בצמא וחזא יתרון והא חנון בסיסין: פדכל איהם יוסף
באבדא ורא וגוהם כאלהין: וישאל את סריסי פרעה אשר אתו במשמר
בית אדניו לאמר מדוע פנכם דעים היום: ושאויר ית דרבני פרעה דעמיה ב
במטרת בית דבניה למימר מדין אפיסין כישין יומא דין: פסל בארמי פרע
ארין מעה פ חפץ בית מוראה מה בארמא וגוהבמא מתג ירה איום ויאמרו
אליו חלום חלמו יספר אן אתו: וזנן עת יאמר אליהם יוסף הלא דלחיהם
פטרעם ספרו כלי: ואמרו ליה חלמא חלמנא ונשד לית ליה ואמר להון
יוסף הלא מן קני פשרן חלמיה אשתעו כען לי: קאא לה לא נא ורא ודלים
לה מספר קא להמא לא אן אתאסיר ללא לכן קציה מה עלי: ויספר שר

חמש שנים את חרמיו ליוסף ואמר לו בחרמי ונהג בפי ללמי ואשתו רב
 שתי ית חרמיה ליוסף ואמר ליה בחרמי והא גפנא קרמי פקץ ריהם אסקא
 ריווא עלי ויוסף וקץ ראות באן במ בין ידי ופקץ שלשה שריגים והיא פסולת
 עלתה בצד הבשילי ואשמתה ענבים וברכטא תלתא שבשין והיא בד אמרת
 אמית לבלבין אנצית נץ בשילו את בריהא הוא ענבין ופי אגמ תלאתה
 קצבאן והיא כמא כרעת צער נוארהא ונצבת ענאקידהא וצאה ענב א
 וקום פרעה בירי ואקח את הענבים ואשחט אהם ארבעים פרעה ואת את הענבים
 על בפי פרעה ופסא רפרעה בירי ונשיבות ית ענבא ועצירת יתהוה לבסא דמ
 והבית ית כסא על ריהא דפרעה ומאן כאם פרעון מ ירי פאכיות אענב ועד
 ועצרתה כיה ונאולתה לה ואמר לו יוסף זה בחרמי שלשת השריגים שלשת
 ימים הם ואמר ליה יוסף דין כשרעה תלתא שבשין תלתא יומין אנון קאר
 לה יוסף הווא תפסידהא תלאתה קצבאן תלאתה יומים בענף שלשת ימים
 ישא פרעה את ראשו והשיב על פנה ונתתה כוס פרעה בידו במשכבו
 הראשון אשר הניח משקהו כלום תלתא יומין ויברך פרעה והתניח על
 שמושכו ונתן כסא דפרעה בידו בחרמא קרמיתא והויתא משקין ליה א
 תלאתה יומים ויברך פרעון וירדך א מרתבך ותגאולה כאסה כאסידה אחרי
 אבי כאנה סאקיה כיום צברת אתך למען כאשר כובר ועשית נא עמדי
 חסד וחכמתך את פרעה והוצאתה מן הבית הזה אחין תדברני עמך
 כד כוברך ותעביר כען עמי כיבו ותדבר עלי ק פרע ותמנני מן בית אסורי
 הרץ אא אן דברתני מעד אא גאר אמדך ואצטנע א מערדסא ואדברני
 ענדי פרעון ואכרנני מן הווא אצית כוגב גננני מארץ העברים וגם כה לא
 לא עשיתי מאומה פישמי אתי בבור ארי פגננ גנבא מארע עברא אא
 הפא לא עברית מארעם ארי כנעאן ותי כבית אסורי לאני סרקת מן בלד
 אכראני והוא איצא לה אצנע שיא אסתחמאת אן אגער במבנה פ
 ארבעס וירא שר האגים כי טוב פתך ואמר אל יוסף את אל בחרמי והנה

ומיק
 וחר צניא
 נצת
 דיטעא
 סבלו תגלה
 777

מן
 מן
 מן

אנ יגעלוני בסבבה מי לחכץ. וידא שר האמים כי טוב קתר
והאמר אל ווסף אף את בחלמי ותהי שלטת שלי חרו על ראשי.
ותהא רב נחתומי ארי ימות פשר ואמר ליוסף אף אתה בחלמי
והא תלתת שלי דחידן על רישי. למה דא דייסלכבאדין אתה
קד סעדיהן לה וקל ליוסף אתה ראית אשע א קל מואדי עבלי
ראשי. ובעל העליון מכל מאכל סדעה מעשה אפה והעור ^{אכל}
אותם מן הסל מעל ראשי. ובעלם עלמה מכל מיכלא דסדעה
עובד נחתום ועומא אכילתאון מן סלם מעלוי רישי. ופי
סלה לעליה מן גמיע טעאס סדעון ממא יענעה לפכא
וכאן אטאיד יאכל מן מוק ראשי. ויען ווסף ויאמר דה סתרונ
שלשת הסלים שלשת ימים הם. ואחש ווסף ואמר דיון מוסרנה
תלתת שלי תלתה יומין ואון. פאגאבה יוסף וקל היא תמסירה
א סלל איהאם. פטור שלשת ימים ישא סדעה את ראשך מ
מעליך ותלה אתך על עץ ואכל העון את פשרך מעליך. בסוף
תלתה יומין יעדי סדעה ות ראשך סנך ויעלוב ותך על עליבא
ויכול עומא ות בשדך מנך. איהאיהם ינע סדעון ראשך ען
בדנך ויעלכך עלי פשעה. כיכל אטור מן לחמוך. ויהי פיוס
השלושי ווס הלדת את סדעה ויעש מעשה לכל עבדי וישא
את ראש שר המסכים ואת ראש שר האמים בתוך עבדיו.
והוא ביומא תליתא ווס ביה ולדא דסדעה ועבד משתא
לכל עבדוהי. ואידכר ות ריש רב שמי ות ריש רב נחתומי
בגו עבדוהי. ולמה כאן מילוס אלא וזה כותל ווס ולמה
סדעון צנע מוגלסא לגמיע מואדי סדכר דייס אסקאד.
ורייס אכבאדין מי מא בונהם. וישב את שר המשקים
על כושקהו ותן הכוס על כף סדעה. ואחש ות רב שמי על

על שקינותיו ויהי כפסח על ידא דפרעה : טאמר בדרך רייס
 לסקאה עליו סקויה ונאולה כמסה : זאת שר החיים תלפוחא
 כמשר מתד להם ווסף : וית רב כחנומי עלב כמא דמשר
 להון ווסף : ונלב רייס לזכאדיו כמא מסר להמא ווסף : ולא
 דבר שר המעשים איה ווסף וישכחון ולא אדבר רב שקי
 ות ווסף ואנשייה : תם נסו רייס לסקאה ווסף ולם ודברה :

תלפוחא

ויהי מקץ שנתים ימים ופרעה חלם והנה עמד על היאר
 והנה מסוף תלתין שנין ופרעה חלם והא קאים על נהר
 ולמא מצת סנתין חמיליתין ראי פרעון טאנה ואקף עליו
 טאטולטל : והנה מן היאר עלות שבע פדות ימות מראה
 ובריות בשר ותדעינה באחו : והא מן נהרא פלקן שבע
 תורן שפירן למחדי ופטימן בשר ודעין באחוא : וכאן קרעוד
 מנה שבע בקראת חסנת למכר ולפמת אלחם ודעת מילקרט
 והנה שבע פדות עלות אחרות עלות אחרות מן היארעלות מרא
 ודקות בשר ותעמודה מעל הפדות על שפת היאר : והא שבע
 תורן אחרות פלקא כתידיהן מן נהרא בישן למחדי וחסיין
 בשר וקמא לקבלהן דחודתא על כין נהרא : וכאן שבע
 בקראת מכר קד עער וראהן מן ליל קביחאז למנער
 ודקיקאז אלחם פוקמת זיגאנבהן : ותכלט הפדות דעות
 המראה ודקות את שבע הפדות ימות המראה והפדיא
 ואקף מדעה : ואכלא תודתא דבישן למחדי וחסיין בשר
 ות שבע תודתא דשפירן למחדי ופטימאז ואתעד מדעה :
 תם אכלת לבקראת אקביחאז למנער ולוקי קאת אלחם

למז
גמ
ח

שכח
לכ

לקבע לזכר דאז אהסגות לעצמיות וזו אסתר קץ פריעון ויושן
 והלם שנות והנה שבע שבלים עלות בנקת אחד בדיואד
 ומזכות יודמווד והלם תנלות והא שבע שובלין סלקן בקטא
 חד פטימין וטפן : תם נים ודאי לאמה כאן שבע סגבלות
 חד נכתת מי קצבה ואחדה מלא גאד : והנה שבע שבלים
 דקות נשיונות קדיס עצמות אחדיון : והא שבע שבלין
 לקין ושקיסן קרוס עצמן בחריון : וכאן שבע סגבלות דקאך
 משוכה בריק ארבל קד נכות ודארן : ותבלענה השבלים הדקות
 את שבע השבלים הדקיות והמלאות ויתקן פריעה והנה חלום
 וכלענה שבלות לקותא ית שבע שבלות פטומות ומלותא
 ואחער פריעה והא חלמא : תם כלעת לסגבלות דקאך
 לקבע לסגבלות אסמאן ואסתר קץ פריעון ואדא בה מלס : ואז
 בבקר ותפעס רוחו וישלח ויקרא את כל חרטומי מעריס
 ואת כל חכמיה ויפרי פריעה לחם את חלומו ואין פחד אהם
 לסדנה : והנה בעקרא ומגדנא רוחיה ושלח ויקראות כל ח
 חרשי מעריס וות כל חכמיה וישלח ויקראות כל חלומיה
 וליה דפער ויהיו למרעה : כלמא כאנת בלגדא דרבת עליהם
 דויאך מלס יפון מן מסדהא לה : וידבר שר החכמים את
 את פריעה לאמר את חכמי העמלקי והעמלקי האזים ומליל רב
 עמרוך למימר ית דור חני אנה מדבר יומא דין : סתכלם
 רים אסתר קאמל וקלאני אדבר ליום לפוא : פריעה קצן
 על עבדי ויתקראתי במשמך בות שר הטעמים אהי ואהי
 שר האכזר : פריעה רגל על עבדיו ויהי ותי במסר דר
 בות רב חטולא ית ויתרב נחמיו : ודלן כאן פריעון קד

שיהיה
 ופריעה

בספר

דוחה סגבלות ודענה במויט עלמא מנד ומיב חכמיהא סקין ליום דהיה

ר' וזה פריעה ור' גאבא מ' עלמא מ'

כשעבלי עבירה כולל עמה כפי חפץ מנצל ריוס לאתפוף
 הו וריס לכבודו : ונחלמה חלום כלילה אחד וזהו אלו
 כפתרון חלומה חלמו : וחלמה חלמה כלילה אחד וזהו
 הדבר כפטרון חלמה חלמה : פראינה חלמה פי לילה ואחריה
 אנה והו וכאן רואה כל אנהא חסב תמורה : ושם אתה נעור
 עברי עברי לעד הטובים ונספר לו ויפתר לנו את חלומה
 איש כחלמו פתח : ותמו עמנה עולים עבדא : עבדא
 לרע כחלמה ואשתענה ליה ופטר לנו ית חלמה הדבר
 כחלמה פטר : וכאן אם מענה גלמה עבדא עבדאניא
 גלמה לריוס אפוינין כקצנמהא עלי וקטרהא לנו פטר
 לכל ואחד חסב רואה : ויהי כאשר פתח לנו כן היה אתי ה
 השיב על פני ואהן תלה : והנה פתח דעשר למה כן היה ית
 אחיה על שמעני ויהיה עלב : פכמה פטר לנו כדאד כן רדע
 אהלי עלי מרתבט ועלכ דאד : וישלח פדעה ויקדח אהל
 יוסף ויריעהו מן הדור ויגלה ויחלף שמעניו ויבא אל פדעה
 וישלח פדעה וקרא ית יוסף ואדה טורי מן בית אסירי וספר
 נשני פסותיה ועל לוח פדעה : פבעת מל ודעי ביוסף פחאלי
 בה מן אחבס פחלק שעה ואבדל תיאבה ודכל לי פרעון
 ויאמר פדעה אלי יוסף חלום חלמתי ופתח מין אתו ואני שמעתי
 עלך לאמר תשיגע חלום למת אתן : ואמר פדעה ליוסף
 חלמה חלמתי ופטר ליה ואנה שמעתי עלך למימר
 דאך שמע חלמה ותפטר ליה : קללה פרעון קד ראית רוא
 ולים להא מוסר וקד שמעתי אנך אדא מבעת דווא פסדתהא
 ונען יוסף את פדעה לאמר כל עדי אלהים יענה את שלום

ש
 ב
 ח

פדעה : ואתיב יוסף את פדעה למי מדר לא מן חכמתי אלה
 מן קץ יתב שלמא דפדעה : ואמרה יוסף וקל מוגיר עלמא
 אלהיב פדעון בשרא : וידבר פדעה אל יוסף בחלמי הנני
 עמד על שמת היאד : ומליל פדעה עם יוסף בחלמי האני
 קאים על שפך נהרא : תס כלמה וקל אני ראית כאני ואקף עלי
 שמי לני : והנה מנהיאר עלת שבע פדות בדמות בער
 וימחמאד ותענה באחו : והאמן נהרא מלקן שבע תורן פטימ
 בשר נשירן למחזי ורעין באחא : ובאן קד עשר מנה שבע
 בקראת עצמה : אלחם חסנת אחלי ורעית מילקרט : והנה
 שבע פדות אחרות עולות אחריהן דלות ורעות תאר מאד ור
 ודקות בשר לא ראית : והנה בכל ארץ מערים לרע : והא
 שבע תורן אחדעין מלקן בתייהן מליכין וביטין למחזי לחא
 וחמירן בשר לא חזיתי דפותהון בכל ארעא דמערים לביטין
 ובאן שבע בקראת מכר קד צעון וראדן עגאן קביחאח אחלי
 ברא ודקראת אלחם לס ארא מתלחא פיגמיע בלד מערמי
 אקבח : ותאכלט הפדות הדקונא והרעות את שבע הפדות
 הראשונות הדראות : ואכלא תולתא חסיכחא ובישתא ור
 שבע תולתא קדמיתא פטימא : מאכלת אבוקראת אררא
 אקביחא אשבע אבוקראת לאויתיל איצמאת ותבחה אלה
 קרצנה ולא מרע כי באן אלס קרצנה ומדאיהן רע פאשר
 בתחלה ואיקף : וכלא למעיהון ולא מתדע אחרי עלא למעיהון
 ומחזיהון ביש בד בקדמיתא ואצערית : פדכלת אי בטוטה
 ולס יתביין אנהא דכלת איבכטהא ומנערהא קביח
 באן מוולא תס אצתיקצת : וארא בחלמי והנה שבע שכלים

עולות בקנה מלכות וטובות. והזיות בחלמיו והא שבע קלמן ש בקנה חד מלון נעמן תס ראינו
 סעע שכליה קדנכות פו קדנכר ואחד מליא איד נהנה שבע שכלים נעמית
 ענומות דקות שדוקות קדום נמלות אחד הדין והא שבע
 שכלין נען לקין שקימן קדום נמלון בתי הדין וכאן סעע קנכלות
 עונות דקאק משוכה בדיוח לקדל קד נכתב וראתן ותכלית
 השכלים הדקות את שבע השכלים העונות ואמר
 החד טמים ואין מגיד לו וכלעמא שכליה לקיתא ות שבע
 שכליה טבחה ואמריות לכל שרא ולית דמחוי לו וכלעמא
 לקנכלות אדקאק לקנע לקנכלות לקנכלות וקאק דרך
 ללעלמא ולס יכדדוט כשי ויאמר ווסף אלמנעה חלם
 פדעה אחד הוא את אשר האלים עשה החד לפדעה ויאמר
 ווסף לפדעה חלמא פדעה חד הוא ות דינ גתיד למעבד
 חן לפדעה ואמרה ווסף וקל הוא פדעון ואחד לוי קינעה
 לכה מכד פדעון שבע פדעות הטבות שבע שטם הנה
 ושבע השכלים הטבות שבע שנים הנה חלום אחד הוא יע
 שבע תורתא טבחה שבע שטמא אנון ושבע שכליה טבחה
 שבע שטמא מינין חלמא חד הוא לקנע לקנכלות אגיאד
 הי מנע סטן ולקנע לקנכלות אגיאד הי מנע סטן כיך הוא
 חלם ואחד ושבע הפדות הדקות והרעות העולות אחריהן
 שבע שטם הנה ושבע השכלים הדקות שדוקות הקדו
 והין שבע שני דעב ושבע תורתא חסי כחא וכי שחא דמל
 דמלקא במדיהון שבע שטמא אנון ושבע שכליה לקיתא
 דשחיקן קדום והין שבע שני כמנא ולקנע לקנכלות
 לקנע לקנכלות אגיאד וקאק לקנכלות אגיאד
 למשוכה בדיוח לקנע לקנע קנע גוע והוא הדבד אשר
 ד פדתיא לפדעה אשר האלים עשה הדא את פדעה

שכלין
החד

כדעה וימני מהימני על אדעא וידרדון והמלעא
 דמלדוס בשבע שט שבעא ויטלך לה אן ויכר
 וכלא עלו לכלך חתי יעבון גלת מעד מי קבע מי
 לשבע ויקבצו את כל אכל השנים הטבת הצאת
 האלה ויעבדו בדתחת יד נדעה אכל בעדים ושמד
 ויפסדון ות כל עשור שניה טבתא דאחין לין ויועזרין
 עבדא תחות יה מהימני מדעה עבדא בקדויה ויטרון
 ויגמנון טעאס הדא לקטא אמתאית אפיר ויכדנון
 בדאא תחתיד אצחאב מדעון ויחלצו טעאס חווא
 קדאחא ויהיה האכל לתקדון לארץ לשבע שט
 הדעב אשר תהייך בארץ מעדים ולא תפדת הארץ
 בלעב ויהי עבדא גנך לעמא דארעא לטבע
 שט כפנט דיהנן בלעא בארעא דמלדוס וכלא
 ושתילון עמא דארעא כפנט ויכון ודיעה פיהא
 למבע מי אמוע אתי תכון מי כלך מעד ולא ינקט
 אהל אכלד פיהא

חוטב הדבר בעיני מדעה ובעיני לנעבדון ויטפד
 סתגמא בעיני מדעה ובעיני כל עבדויה : סחסן כלמא
 עכר מדעון וענד גמיעון אדא : ויאמר מדעה אכל
 עבדיו הנמלה כלל איש אשר רוח אלהים בו
 ואמר נדיעה לעבדויה וינעבדויה

הנשכח כדיון גכד דרוח נכואל מן ק יג' ביה: תס ק
 מעטון לקוודרה קל נגד מאל הדא מיד דות ללה עלמון
 ונאמר מדעה אל יוסף אחרי הודיע להים נאמן את כל זאת
 אין נכון וחדס כמון: ונאמר מדעה ליוסף בחד דהודיע י
 ותן ית לל דא לית סוכלתא וחדים כותך: תס ק ל לה בעד
 מה עדתן ללה גמיע הדא לאמור לא מהם חבים מתוך
 אתה תהיה על בית ועל מידית כל עמי דת חסא אדני
 ממיד: את תהי ממלח על בית ועל מידית ותן כל עמי לחור
 כורסי מלכותא הדיון יהי וקיר מנח: אנת תכון עלו בירי
 ונאמר ונאמר גמיע קומי לא אשרף עליך לא באברסי
 פקט: ונאמר מדעה אל יוסף דאח נתי אתך על כל אר
 מצרים: ונאמר מדעה ליוסף חדי דמנתי ותן על כל אר
 דמצרים: תס ק ל אעזר חד וליהך עלי גמיע כלד מצר
 יוסף מדעה את טבעתו מעל ידו ותק אתה עליו נסך וילבש
 אתו בגדי שש ויש רביד הזהב על צוארו: ואעזר ערע ות
 עקתה מעלידיה ואלביש ותה לבושך דבנך ושרי מני כח
 על צוריה: תס נט מדעון לאתמה מן ידה וגעלה עליו
 ווסף וציד ואכסח וטאב עשרי ועייר טוקא מן ידה עלו
 ענקי: וידכח אותו במדכבת המושבה אשר לו וקרא לנני
 אברך ונתנו אותו על כל ארץ מצרים: וארביב ותיה כרעא
 תני תא דיליה ואכדיון מדמנה דין אבא למלכא ומני ותיה
 על כל ארעא דמצרים: וארבעה גניבה ונורי בין ודי
 אטריק וולאה עלי גמיע כלד מצר: ונאמר מדעה אל יוסף
 חני מדעה וכלעדיך לא ויזיס איש את ידו ואת רגלו בכח
 ארץ מצרים: ונאמר מדעה ליוסף אתה מדעה וכל ממיד

על

והיה ויהי
 ויהי ויהי
 דהא לא על

האח
 דהא לא על

לא ידעם גבר ות ידיה למיחד דין ויהי רגליה למרכב על סוסו
 ככל הדעה דמערדים תם קלה ועלי מעפרטון ממגיר ראוי
 לא ימדה נפאן ידה ולא רגלה פיגמיע בלד מער ויקרא
 פדעה עם יוסף צפנה מענה ויתן לואת אסנה ביה מוטי פלע כהן
 און לאשה ויעא יוסף על מדץ מערדים וקרא פדעה שום יוסף
 גברא דמוטמדרן גלין ליה ניהפ ליה ית אסנה בת מוטי פדעה רגל
 דאון לאתו ונמך יוסף שלוט על מדעא למערדים וסמא
 מועה אכמא וזואה באסנה אסנה מוטי פדעה אמאם און וכרג
 וקיא על גמיע בלד מער ויוסף בן שלשים שנה בעמרו
 לפני פדעה מלך מערדים ויעא יוסף מלפני פדעה ויעפד
 ככל מדץ מערדים ויוסף בד תלתין שנין כד קם קדם פדעה
 מלפא דמערדים ונמך יוסף מן קדם פדעה ועבר ככל מדעא
 דמערדים וכאן יוסף אכז תלמודין סנה חין וקח בין ידי מרעו
 מלך מער ולמא ררג מן בין סמא גמיע בלד מער ונתעש
 הארץ בשבע שני השלע לקמעים ונעשו ידיו מדעא
 בשבע שני שבעא עבדא לאו ערין תם אנבותת ארץ
 פי סבע מנן לשבע מל למאזין ויקבץ את כללכל שבע
 שנים אשר היו בארץ מערדים ויתן מכל בערדים מכל שער
 העיר אשר סביבותיה נתן בתוכה ופנש ות כל עבד שבע
 דהואה בארעא דמערדים ויהפ עבדא בקרויה עבד חקד
 קדמא דכסח דנחא ופג גוה מבע טעאם באקו אסנה אסנ
 אחי כאנה פי בלד מער ואעלה פי לקרי טעאם אסנב אסנ
 געל טעאם ניאע כל קרויה חויה הא מיהא ויעבר ווסף בד
 כחול פים הדיה מאד עד פיחד ל לער פימין מוסער וכפ
 ווסף עבדא פחלא דומא עג לחא עד דסעק מלממע אה

שבע

לות מועד יגמיע יוסף מן אשר שציה כדמל לבחך כותרת
 גדא חתי אנהא ען אחציה ממא לא אהעאלה וכלוס
 ולד שני בטרם תלך שנתה הילעב אשר ולדה לואסנה
 בת מוטימדע כהן מן וליוסף אחציה דין דנין עדלא עלית
 שתא דכמלא דילידת ליה אסנת בת מוטימדע לבא דאון וליוסף
 ולד מכאן קבלאן תדכל סנה לגוה אדי ולדתהמא לה אסנת
 אכנה מוטימדע מומא און וימקרא יוסף את שם הכבוד מנשה
 כינשני אלהים את כל עמלו ואת כל בית אבי וימקרא וימקרא
 שום בןכרה מנשה מדי אשתי ויגידת כל עמלי ויה כל אהא
 בית אבא פממא יוסף לבכר מנשה קלאן אלה קר אשתי
 גמיע שקאי ומא כהן מנה מצות אבי ואת שם השני קרא
 אמרוס כי הדרני אלהים בארץ עמי ויה שום תנינא קראת
 אמרוס מדי אשתי ין בארע שצבורי ואלאע דמאחאמרוס
 קלאן אלה קר אשתי מי בלד יעצמי ותכלנא שבע שני
 השבע אשר היה בארץ מצרים ושלומא שבע שני
 קבעא דהואה בארעא דמצרים ואת סנת סבת סען
 לשבע אדי סנת מי בלד מצר ותכלנא שבע שני הדרע
 לבא באשר מאשא אמר יוסף ויהירעב בכל הארצות ובכל
 ארץ מצרים היה לחם וישליח שבע שני כמלא למיתו כמא
 באמר יוסף והוא כמלא בכל ארצותיו ובכל ארעא דמצרים היה
 ונדרת סבע סען אמוה אן תחתי כממאחא ויוסף
 כמאן אמוה מי גמיע אכלאון וגמיע בלד מצר כהן מנשה
 ותדעב כל ארץ מצרים ויעצק העם אל ללחם ויאמר
 מרעה לכל מצרים לבו אל יוסף אשר יאמר לכם תגשו
 ופניתי כל ארעא דמצרים וצוח עמא קדים מרעה על לחמא

פדעה

וְאֶמְרָה פִּדְעוּהוּ לְכָל מַעֲרָאֵי אֵיזִילוֹן לְוֹת יוֹסֵף דִּי מָרָה לְכֹן מַעַ
תַּעֲבִדוּן. כְּלָמָא אִמַּע אִמְרַע אַעל בְּדֵל מַעַר עֲדָן אֶקוּסֵי
מַר עוֹן וְאֶתְחַבֵּאט פִּקְא לְהֵם אִמְרֵי אֵי יוֹסֵף מֵאֶתְחַלְלֵט
אִעֲנֵשׁוּ. וְהָרֵעַב הָיָה עַל כָּל כֶּסֶף הָאָרֶץ וְנִתְחַת יוֹסֵף אֶת כָּל
אֲשֶׁר בְּהֵם יוֹשְׁבֵי לַמִּצְרַיִם וַיַּחֲדֹק הָרֵעַב בְּהָרֵץ מִצְרַיִם
וּבְעֵמֶל הָיָה עַל כָּל אֶתְי אֲדַעַא וְנִתְחַת יוֹסֵף וְתַּלְאִנְדִּיָּא דִּי חֲתָן
עֲבֹרָא וְדִבְרִין לְרִמְצֵאֵי וְתִקִּיף כְּעֵמֶל בְּאֲדַעַא דִּי מִצְרַיִם וְלִמָּה
אִנְשֵׁיט אֲלוֹעַ עֲלֵי וְגַד אֲדַר מַחַח יוֹסֵף גְּמִיעַ מִן מִיָּה מֵאִתְּ
מִמַּחֲרֵר אִמְצִרִין וְאִשְׁתַּד אֲלוֹעַ מִיֶּלְבָּד. וְכָל הָאָרֶץ לֵאן
מִצְרַיִמָּה לִישְׁבְּרָאֵל יוֹסֵף כִּי חֲדָק הָרֵעַב בְּכָל הָאָרֶץ.
וְכָל יְדֵי אֲדַעַא אֶתְוֹ לַמִּצְרַיִם לַמַּדְכָּן עֲבֹרָא כֹּן יוֹסֵף אֲרִי
תִּקִּיף כְּעֵמֶל בְּאֲדַעַא. וְכֹתִיר מִן אֶהֱל אֲבִלְרִאן גֵּאן אִי מִיָּה
וּמִתְאֲרִין טַעֲמָא מִן יוֹסֵף אֲרִי אִשְׁתַּד אֲלוֹעַ מִיֶּלְבָּד. וְיִתְּ
וְעַתָּה כִּי יֵשׁ עֲבִיד בַּמִּצְרַיִם וְאִמְרָה יַעֲקֹב לְבָנָיו לֵמָּה תִּתְּנֻן
וְחֲדָא יַעֲקֹב אֲרִי אִתְּ עֲבֹר מִדִּבְרִין בַּמִּצְרַיִם וְאִמְרָה יַעֲקֹב
לְבָנָיו לֵמָּה תִּתְּנֻן פְּסָמַע יַעֲקֹב אֶתְלִיִּירָה מִן גִּרָּה
בַּמִּצְרַיִם קָל לְבַנָּה לֹא תִתְּנֻן. וְאִמְרָה הִנֵּה שְׁמַעְתִּי כִּי יֵשׁ
שְׂכָר בַּמִּצְרַיִם דִּדִּן שְׁמָה וְשְׂכָרֵי לֹא מִשִּׁים וְנִתְּנָה לֹא
כְמוֹת. וְאִמְרָה הִנֵּה שְׁמַעְתִּי אֲרִי אִתְּ עֲבֹר מִדִּבְרִין בַּמִּצְרַיִם
חֲוֹתוֹ וְזִכְרוֹ לֵאמָר מִתְּחִיל וְעַתָּה לֹא כְמוֹת. קָל הוֹרָא אֲרִי כְמוֹת
אֶתְלִיִּירָה מִן גִּרָּה בַּמִּצְרַיִם אֲנִיִּירָה לֵאמָר וְאִמְרָה לֵאמָר
מִנְהָא וְנִתְּנָה לֹא כְמוֹת. וְיִרְדּוּ אֶתְי יוֹסֵף עֲשִׂירָה לִישְׁבְּרָ
בְּרַם בַּמִּצְרַיִם. וְנִתְּנָה אֶתְי יוֹסֵף עֲשִׂירָה לַמַּדְכָּן עֲבֹרָא
בַּמִּצְרַיִם. וְאִנְחִירָה אֶתְי יוֹסֵף עֲשִׂירָה יִתְּנִיִּירָה יִתְּנִיִּירָה מִן

כָּל

לֵאמָר

מער ואת בנימין אחי ווסף לא שלח ועקב את אחיו כי
אמר כי קראנו אסון וית בעמנו אחוהי ווסף לא שלח
אחיו אמר כלמא יעזר עניו מותא ובעימנו אלו ווסף
יבעתה ועקוב לאנה קל כלמא תלחקה למעיה ויבא פנ
וישראל לשכר בתוך הבאים כיהיה הדעב בארץ כנען
ואתו בני ישראל למדען עבדא בגו עליה אחי הוא כעל
בארעא דכנען כלמא דכלו בני אסורא ליה מאדו מימא
אדאכלין אד כאן אגוע מי כלד כנענא ווסף הוא השליט
על הארץ הוא המושכר לכל עם הארץ ויבא אחי ווסף
וישתחו לו ואמרים אדעה ווסף הוא שליט על אדעא הנה
מדכין עבדא לכל עבדא דארעא ואתו אחי ווסף וקידו ליה
על אסיון על אדעא ווסף הוא שאן לכלד וכו' ומיד גמיע
קומה סגא אכונה וקדו לה עליו וגהם עליו ארץ וירד
וסף את אחיו ויפידם ויתכבר אליהם וידבר אתם משות ואמר
אליהם מאין באתם ויאמרו מארץ כנען לשכר אכל ון
והא ווסף ית אחוהי ואשמוך שגון וחשיב סא דמליל עמיהון
ומליל עמיהון קשין ואמר להון מנא אתיתון ואמרו מאדעא
למדען עבדא פרא ווסף אכונה פאחבתהם ותכר וכלמהם
בעבובה פקל להם מן אינ גיתס קלומן כלד כנענא נמיה
טעאס ויכר ווסף את אחיו והם לא הכירוהו ואשתמודע
וסף ות אחיהו ואינן לא אשמודעוהי ומתבה ווסף אכונה
מתקקא והם לס יתבתו וידבר ווסף את האלומות אשר
חלם להם ויאמר אליהם מדגלוס אתם לדאוג את עדור
הארץ באתם ואידכר ווסף ותהלמיא דהה חלים להון

יעקב
עם אחיהי

דכנען

אחיהי

ואמר להן אלולי אתון למי חזי ית בדקה דאדעא אתיון
 ולמה דבר אדעא אתי דאדעא להם קא להם אנתם גואסי שא אמלא
 דגס דלענדו כדר אכרד ויאכדו אליו לא אדני ועבדיו
 באו לשבד אפל ואמרו ליה לא רבוע ועבדך אתול למעבדן
 עבדא קאולד לא יא מידי אמא גאון עבדך ימתדון
 טעאם כלנן בני איש אחד נחנן פני סאנחנו לא היו עב
 עבדך מרגלים כולנא בני גובלא חד עתנא כיוני אנהא
 לא היו עבדך אלולי כלנא פני רגל ואחדונחן תחמת מלא פאן
 קטע עבדך גואסיא ויאמר אליהם לא כי עבדות הארץ כהאס
 לראות ויאמר להון לא אדע בדקה דאדעא אתיון למי חזי קא
 להם לא כלאנא גיתם לתנערו כדר אכרד ויאמרו שנים
 עבדך אחים אנחנו בני איש אחד בארץ כעין והנה הקטן
 אתאכנו היום והאחד איננו ואמרו תדי עסר עבדך אחי אנתם
 כע גובלא חד פארעא דכעין והא דעירא עס אכונא ואלא
 וחד ליתוהי קאונחן אתני עשר מן בע רגל ואחד מי כל
 כנעאן ואכנא איוס ענד אכנא ונאחד מפקוד ויאמר אליהם
 יוסף הוא אשר יפדתו מליכס מרגלים אתם ויאמר להון יוסף
 הוא דמלילית לבון אלולי אתון קאלהם יוסף הומא קלת לכס
 אנכס גואסיס כזאת תכחנו חי פרעה מס תעאן כי אסכנא
 אחיכס הקטן הנז בדא תתכחרון חי פרעה מס תעאן מלא
 אחי כמידי אחוכו דעירא הלא כדלת לללה תמתחנן לא
 חיוה פד לא כרגלס מן ההעל לא כמגא מליכס ואמר לו
 דהנא שכלומכס אחד ויקחאת אחיכס ואנכס האסרן ויר
 ויכננד בריכס האמת אתכס ואס לא חי פרעה כי מרגלים
 אתם שכלח מנכון חד ידכר ית אחוכון ואתון תחאסדון

ויאמר

עבד

לא יוסף
 והוא
 מרגל

ויתבחרון פתגמי כון הקשוט אתון אמרין ואם לא היי כדעה אדיו
 אלילי אתון. אכעלו בואחד מנס ושפעה ואנתם תאכסון חת
 ונתתון כלאמכס הללחק מעכס ולא פחיוה פרעון אנכס גואקס.
 ואספא אתם אל משמר שלשת ימים וכלכש יתמוך לבית מטרם
 תלתה יומין פעמהם לי חפץ גאמס ויאמר אליהם יוסף ביום
 השלישי זאת עשו ותיו את האלים אני יא ואמר להון יוסף
 ביוםא תליזת דא עבדיו ואתקיימו מן קי יאנא דחילי תס קל
 להם מילום אזלת מענעו כלח תחיון דהא פאני אתקי זלח ניכס.
 אס פניס אתם אחיכס אחד ואסר בבית משמר כס ואתם לנו
 הדיאן שבר רעבון בתיכס אס כינוי אחוכון חד ויאסר בבית
 מטר תכון ואתון אידינו אנכילו עבולא דחסיך בביתכון אן
 כנתם תקחת פואחד מנכס וחכס פיבית תכעכס ואנתם אמנו
 ודו מיידה קות מלודלכס ואת אחיכס הקטן תדיאן אלילי
 ויאמנו דבדיכס ולא תמותו ויעשו כן ויה אחוכון דעירי
 תיתון לותי ויהיחנך פתגמי כון ולא תמותון ועדדו כן ואחו
 באכס לאעגר לוי ליתחקק כלאמכס ולא תהלכו ועננו
 כדאך ויאמרו איש אלאחיו מכל אשימים אחנחנו על אחינו
 אשר דינו ערת נפשו בהתחננו ולא שמענו על כן באה
 אלינו הצרה הזאת ואמרו גבר לאחיו בקושטא דיכין
 אנהנך על אחוכל דחזינא בעמק כפשיה כד הוה מותחך לעל
 ולא קבילנא מניה על פן אתת כלל עקרתה דא תס קל כן
 בענכס לבעץ לכנא אתמין פיאכניא אד דאנא נמק פ
 שרה ותלרע אינך ולס נקבלה לזין נאלתנך הדה אשרה
 ווען דיאן אנת לאמר הלא אמרתי אליכס אל תחטאן ל
 בילך ולא שמעתם ונתם דמו הנה נדריש ואניב דאכין ותהון

מדת

אלילי

לחמך

חור

למימר הלא אמרית לכו ללא תחטון בעולי מא ולא קבלתו
ואף דמיה היא מותבי. מאגאבהס דאוכן קאילא לס אוקר
לכס לא תלכו עליה ולס תקבלו ואן הודא נחן מטלביי ב
בדמה והם לא ידעו כי שמע יוסף כי המליץ בינתם ואנון
לא ידעין אפי שמע יוסף אפי מתרגמך הוה ביניהון והם לס
ועלמון אן יוסף ויהם דאן לאנה אוקר תרגמאנא פי מא דעסה
השכונס מלכיהם ויבדך אליהם וידבר אליהם ויקח מאתם את
שומעון ואמר אתו לעיניהם ואסתחר מלכותהון וככא ותב
לותרון וחליל עמהון ודבר מלותהון ית שמעון ואמר יתיה
לעיניהון מאסתדאר עניהם וככא תס דאג איהם כסאסבהס
ואכר מל ביניהם שמעון וחדשה בחצרתהם ויבזוקן וימלאן
את בליהם בר ולהשיב כסניהם אישאל שכן ולתת להם
עדה לדרך ויעש להם כן ופקיד יוסף ומלמניהון עבדא
עבדא ולא תבא כסניהון גבר לכסניה ולמתן להון דורין לאוריה
ועדך להון כן. תס אמר יוסף מלית אוסי תקס ברא וירדת
כעתהס כל רגל זיגולקה ואעטו דואדא לטריק מלמאענע
לחס כדאך. וישאו את שברס על חמוריהם וילכו משם
ונטלו ית עבדניהון על חמריהון ואדלו מתמן. חמלו מעירתה
עלי חמירהם וסארו מן תס ויפתח האחד את שקו לתור
מסניה לחמרו במלון וירא את כספו והנה הוא בפי אמתתו
וכתח חד ית שקיה למתן כיהנא לחמריה בפית מרלא וד
וחזא ית כסניה והא הוא כפוס טעניה. תס פתח אחרתמא
אולקה לטריק עלמא לחמירה פי למדיג פראא פעותה ואדי
ברא פי וטאיה. ויאמר אל אחיו הושב כסני דגס הנה כאמר
באמתתתי דעא לבס ויחדו אישאל אחיו לאמר מה זאת

דא

ה

סוף

עשה להם לנו : ואמר לאחיה : אתה כפי ידך ואתה **פסוק**
בשמי ובפס מדע לכהן ותהוה אכר באחיה למימר מלך
לא עבד ית לנו : פקל לאלותה קד רדת פצתי והורא הי
פי נעמי מנפרת קלונה ודעג כל ואחד מעמליה קמי לין
מא לא נעג לכה דנא : ויבאו אל יעקב אביהם ארעה דנען
ווגדו לו את כל הקרות אותם לאמור : ואתו לו יעקב אבונן
לארעא דנען וחיוון ליה ית כל דערעא יתהון למימר :
אם גאון אייעקוב אי כלר כנעאן ואכדוה גמיע מא באחוסקא :
דכר האיש אדני הארץ אתנו קשות ויתן אתנו כמדגלים אדני
הארץ : מליל גובלא דכונה דארעא עמנו קשיין ויהי יתנא
במאכלי אדני : פטנא ארגל קיד אכלר בעעודה ואתדמנא
בגמאסא : אכלר : ואמר מלין פניס אכחנו לא היינן מדגלים :
ואמר נא ליה כיוני אכחנו לא היינא מלין : פקלנא לא נח
תקאת לס ככון קט גואסיס : שנים אכחנו בני אכינו האחון
איונן והקטן היום את אכינו בארץ כנען : תרי עשר אכחנו
אחין בני אכנא חד לימורדי ודעירא ונא דין עם אכנא בארעא
דנען : ונח אתני אן בני אכנא אחרנא ממקור ולאכר ענד
אכנא ליום פי כלר כנעאן : ואמר מילנן האיש אדני הארץ
בדאת ארע כי פניס אתם אחי כס האחד הניח אתי ואמר
שכר דעכון בתי כס קחו ולכן : ואמר לנו גובלא דכונה
דארעא ברא אדני אדני כיוני אתון אחוכון חד שוכון לוית וית
עכנא דחסיר בביתכון קכו ואי ילו : פקל לנו כללה מעלם
אכנס תקאת דעו ענדי ואחד מנכס נכדו קות מנאדלכס ומנא
והביאו את אחי כס הקטן אלו וארעה כי לא מדגלים את
ואיתו וית אחוכון עעירא לוית ואדני אלו לא אלו אתון אכינו

אחיה
בכנס אתם
היו כלם וחד
ביתן תחתי

[illegible]

עבדא

ואנש שדיד פילדלד: וזהו כאשר כל לאכל את השעור אשר
הבאן ממערים ואמר אליהם אביהם שובו שברולנו מעט
אכל: והנה כך עבדא למיכל ונת עבדא דאיתא ממערים
ואמר להון אבדון תבון דבון לנא דעיר עבדא: פלמא כדון
מן אכל אמייהא אתי אתוכהא מן מוצר קלאביהם לעם אנש
אמתאדו לנא קללא מן אטשאם: ואמר אלון נהדר לאמר
העד היעיד בנו האיש לאמר לא תראו מע בלתי אחיכם אך
אתכם: ואמר ליה יהודה למימר אשהדא אשהדא בנא גברא
לא תחון אפי' אפי' כד אחוכון עמכון: וקל לה יהודה אן ארגל
נאשראנא וקל לא תרווגדי אן ואכיכם מעכס: אם וסך מש
משלה מתנו כדדה ונשברה כל אכל: אם איתך משלה וד
אחולא עכנא נישות ונשכין לך עבדא: מאן דעתא באבינא
מענא אנהנא ואמתרנא לך ששאם: ואם איתך משלה לא
נדר כי האיש אמר אלינו לא תראו מע בלתי אחיכם אתכם: ואם
ליתך משלה לא נישות אפי' גברא אשהדא בנא למימר אשהדא
אפי' אפי' אחוכון עמכון: ואן לס דעתא בר לא ננחדר לאן
ארגל קאלט לא תרווגדי אן ואכיכם מעכס: ואמר ושראן
למא הרעיתם לי להגיד לאיש העוד לפני אחי ואמר ישראל לה
אבאישתון לי לחתא לגברא העוד לפני אחי: ואם קל אפראיך
ולס אקיתם זינא נאכדנתם ארגל אנכי לכס אך: ואמר
שאל שאל האיש לנו ולמולד תנו לאמר העוד אביכם הי
היש לפני אחי ונגד לו עלמי הדברים האלה הידוע נדע כי
ואמר הורידו את אחיכם: ואמר שאלא שאל גברא לנא
ולידותנא למימר העד כען אחוכון קים האית לבון אחא
וחונא ליה על מימר פתגמיהא האילי המידע הונא ודגין

לכונן

אח

ה

אֲנִי יִשְׂרָאֵל אֲחִי וְיִתְחַזְקוּן : קִחוּ אִנִּי מִלְּעֶמֶךָ וְעַתָּה תִּלְחֶדְנִי
וְקַח הָלַל עִמָּךְ אֲנִיכֶם בְּחֶקְךָ וְהָלַל בְּחֶקְךָ כִּסֵּם אֶתְּ כַּחֲכָמֶיךָ
עַל קִבְלֵי הָרָמָה אֲכַלְסֶם הָלַל מִיִּכְוֹן אַחֲרֵיכֶם : וְאִמְרָה
וְהִוָּדָה הָלַל יִשְׂרָאֵל אֲנִי שְׁלַח הַנֶּעֱדָר אֲנִי וְנִקְלָמָה וְנִלְכָּה וְנִחִיה
וְלֹא נָמוּת גַּם אֲנַחְנוּ גַּם אֲמָתְךָ גַּם טַפְּךָ : וְאִמְרָה יְהוּדָה לִישְׂרָאֵל
אֲנִי שְׁלַח עֲלֵיכֶם עֲמִי וְתָקֻם נִי יְדִיל וְנִיחִי וְלֹא נָמוּת אֶתְּ אֲנִי
הַנֶּחֱלָמָה אֶתְּ אֶתְּ שְׁלַחְנָה : אֵת קִלְיוֹהֲדָה לְאַסְרָאֵל אֲבִיהַ אֲדַעַת
בְּאֲלָסָם מִנְּעֻט מִמִּצֵּי וְנִחִי וְלֹא נָמוּת נָחוּ וְאִנִּי וְאִסְרָאֵל
אֲנִי אֲעִדְדֶנּוּ מִיָּדִי תִבְחָשֶׁנּוּ אִסְלָה הִבְיֹאוּתוֹ הָלַל וְהַעֲלֵהוּ
לְעֶנֶף וְחִטָּתִי לָךְ כֹּל הַדְּמִיָּה : אִנִּי לְעִדְדֶנּוּ בִּיחַ מִיָּדִי
תִּבְעִיגָה אִסְלָה אִתְּכִי לָךְ וְאִתְּכִי קִדְמָךְ וְאִתְּכִי חֲטִיבֶךָ
כֹּל מִלְּחָמָה : אִנִּי אֲעִמְנֶה וּמִן יָדִי תִשְׁלַח מִן לֶסֶם אֲנִי בִּיחַ לָךְ
וְאִעֲלֶה בִּי יָדִיךְ מִכְּוֹן מִכְּוֹן לָךְ שׁוֹל לְדָמָא : כִּי לֹא הָיָה
הַתְּמָה מִלְּחָמָה כִּי עֲתִיד שֶׁנֶּחֱזֶה עַל עַלְמִים : אֲנִי אֲנִי לֹא מִן אֲמָתְךָ
אֲתַעֲבֶדְנָה אֲנִי כֵּעֵן תִּשְׁלַח דָּעַן תִּרְתֵּן זְמַנִּי : לֹא אֲנִי אֲנִי
תִּלְכֹּתְנָה לִכְנֶס קִרְיָתְדָנָה כִּדְרִיתִי : וְאִמְרָה אֲלֵיהֶם יִשְׂרָאֵל
אֲבִיהֶם אִסְרָאֵל אֲנִי אֲנִי עֲשֹׂה קָחוּ מִדְּמִית הָאֲדָשׁ בְּכִלְכִּים
וְהוֹרִידוּ לְאִישׁ מִנְּחָה מִעֲלֵי יָדֵי וּמִעֲלֵי דָבָשׁ נִכְחַת וְלֹא
בְּטָנִים וּשְׂקָדִים : וְאִמְרָה לְהוֹן יִשְׂרָאֵל אֲבוֹהוֹן אִסְרָאֵל אֲנִי
עֲבִידוֹן שְׁכֵן מִדְּמִישֶׁת פֶּאֶדְעָה בְּמִיכְוֹן אֲחִיתוֹ לְאַבְרָהָם
תִּקְרָבְתָּה זְעִיר קֶטֶף וְזְעִיר דָּבָשׁ שֶׁנֶּחֱזֶה וְלִטְוֹס בְּטָמִין נִשְׁאָר
קִלְיוֹהֶם אֲסְרָאֵל אֲבִיהֶם אֲכַחֵן כֹּדָאךְ מִאֲעֻשׁ כֹּלָה פִּלְזִי מִן
מִאֲכָה אֲדָשׁ מִאֲנִיעִיתְכֶם וְאַחֲדוּהָ לְאַרְגֵּל הַדִּינָה קִלְיוֹהֶם
תִּרְיֹאךְ וְקִלְיוֹהֶם וְכִדְנָה וְשִׁמְחָה פִּלְזִי וְכִדְנָה וְכִדְנָה וְכִדְנָה
עֲשֵׂה קָחוּ בִידְכֶם וְאִתְּכֶם הַמִּשְׁכָּל בְּכִי אֲמִתְחֹתִיכֶם וְ

השיבו בידכם אנלי מעתה חוא וכסמא על חד תריי סבו ו
בידכו וית כסמא ואתה ב כוס טועני כון תתבו בידכו
דלמא שלו דת ו לעמא מן זכנה כדוקא מעכס ולכנה
למרדוה מן מוה אויתתס דדוקא מעכס לעל כאן סדוא
ואת אחיכס קחו וקומו שובו אל האיש וית אחוכו דברו וקומו
צובלות גוברא וכוזי אחיכס ואגעו לו ערגל ואל עדי יתן לכס
דחמיס למני האיש ושלח לכס את אחיכס אחר ואת בעמי ו
ואני פאשר שכלות שכלתי ואל עדי יתן לכון דחמיס ק גוברא
ויפטר לכון ית אחוכו אחרט וית בעמי פאשר כחא דתכלית
תכולות וזכאיק זכאני ועטיכס דחמה בני ידיה תחט טלח
אחיכס לאפר מע בנימן ואנא אלאך אן אתכל דמא תכלת ויוקחו
האנשים את המנחה הזאת ומשנה עסק לקחו בידם ואת כלמן
וקמו וירדו מערים ועמדות לעניוסף ונטינו גוברא ית תקדשתא
הדא ועל חד תריי כסמא כסיבו בידו ודברו ובעמי וקמו ונחחו
למערים וקמו וקס ווסף פאכרו לקוס הדא אחריה ועמא
מן זכנה אלוה מע בעמי וקמו ומצו ואמדרו אי מערוקס
בין ידי ווסף וירא ווסף אתס את בעמי ונאמר לאשר על כיוו
הבא את האנשים הביתה וטבח טבח והכניסתי ואכלו ד
האנשים בעתה ווסף ווסף עמדות ית כלמן ואמר לדממנה
על ביתך אעיל ותגודיא לביתא וכוס נכסתא ואתקין אדי
עמי אכלין גברא בשירותא פלמא ראי ווסף בנימן מעמס
קלחגבה אדל לקוס למנחל ואדכח דכחא ואעלתה פאן
לקוס ואכלון מעי סילעה ידה וירא האיש פאשר אחר
וסף וירא האיש את האנשים ביתה ווסף ועבד גברא כמא
דאמר ווסף ואעיל גברא ית גוברא לבית ווסף סנע ארגל

עסק

ביתא

7

עסק
ביתא

כמא קלה יוסף טאדכלהם אימנלה : ויירא האנשים כי
 הובאו בית יוסף והאמרו על דבר הכסף השב באמתחותינו
 בתחלה אנחנו מוכרים להגורל עלינו ולהתחמל עלינו ול
 ולקחת אתנו לעבדים ואת חמורינו ודמינו לו ופריא אהי
 אתעלו לבית יוסף ואמרו על ציך כספא דאיתתב בטוענא
 כדמיתא אנחנו מתעלין לאתדבדבה עלנא ולאסתקמא
 עלנא ולמסקי יתנא לעבדין ולמדבד יתחמדינא : פתאמו אהא
 אדאר פלו אימנלה יוסף וקא בשבב אפצה איי רדות פי אועי
 אונתנא פי לאבתדא נמן מדכלין ליתשבב עלנא וותגנא
 עלנא ויאכרנא עבירנא וחמירנא ואטפאטא מלכא : ויגשו
 אל האיש אשר על בות יוסף וידבדו אליו פתח הבית וקריבו
 לוה גובלא דממנא על בית יוסף ומלילו עמיה בתדע : מתקדמו
 אי חואב עסק וכלמה ענד באב אבית : והאמרו פיאדנו ודדן
 בתחלה לשבד אכל : והאמרו בצעו רבתי מיתת אחתנא ב
 כקדכיהא למדפן עכורא : וקאו יא סידי אטא אנחדרנא נמת
 טעאס : ויהי באנו אל המלון ונכתחה את אמתחותינו וזהנר
 כסף איש כפי אמתחותו כסלון כמשקלו ונשפ אחו בידני
 והיה כדאיתנא לבית מבחא ומתחנא ות טוענא ויהי כסף
 כספא טעניה כספא במתקליה ואיתבכא תיהי דינא : פלמא
 ענדא אי אובית פתחא אועיתנא טאדא בטעה כל רבל פי
 ופאיה פתחא נרדנא אהא מענא : וכסף אחר הורדנו בידנו
 לשבד אכל לא ידענו מי שם כספנו באמתחותינו : וכספא
 אחרתא אמותא בידנא לא ידענא מן שוי כספנא בטוענא
 ופעא אכדא אחרדנא אהא מענא לנמתאר טעאמא לס
 נעלם עיור פתחא פי אועיתנא : והאנר שלום לכסא

וירא

אתה

ד

תודאו להם וזהו אביכם נתן לכם משמון צאמתחותכם
 כספכם במזל וזאת הלוהם את שמעון ואמר שלם לכן
 לא תדחלון להסון ואלה דאמכון והב לכו סומן בנעל
 כסועטכון כספכון לותי ואמין לותהון ית שמעון יחל
 להם סלמם לכס לא חלכו אחרם וזהו אביכם דוקרס
 כנדרסי חוטינתם ואמא סנתם סקר נארית לוי ואכוג
 יתם שמעון ויבא האיש את הנשים ביתו יוסף ויתנחם
 וידחלון רגליהם ויתן כספון לחמוריהם ואמין לזכר
 גוריהם לבית יוסף ויהב מריא ואמון רגליהון ויהב כסות
 לחמוריהון ולמאן מדכל ארגל אקס ימנדל יוסף מעטאס
 מאא פגסלו ארגלם וטרח קתא לחמוריהם ויכינו אד
 המנחה עד כוא יוסף בעהדים כי שמעון כיואכלו לחם
 ואחקינו ית תקבתא עד דעל יוסף כשי דותא אדוי שמעון
 אדוי תמן ויכלון לחמא ויהיו אדרייה לוי אגא יוסף מי ל
 יעודה לחמם סמעו אנהם ואכלון חם שמהא ויבא יוסף
 הביתה ויבאו לו את המנחה אשר בידם בביתו וישתחו לו
 אנים אדעה ועל יוסף לביתא ואמין לוי וית תקרובתא
 דבידהון לביתא ועגידו ליה על אדעא ולמא גא יוסף ל
 מנזלה אד כל ליה אדרייה לוי מעוס לוי מנזלה וסגדו
 לה עלי אדך וישאל להם לשלום ואמר השלום אביכם
 חזקן אשר אמרתם העודנו חי ונשאל להון לשלום ואמר
 השלום דאמכון סמא דאמרתון העד כען קיס פסחם ען
 סלמתהם וחלול עאד אביכם אשין באקוהל הו סלס
 ואמרו שלום לעבדך אמינו עודנו חי וקדו וישתחו ואמרו
 שלם לעבדך לאדונא עד כען קיס וכדעו וסגידו יקלן עאד

ד

כדעיוותיה ותמלוך אבדא אבד כחבריה ואמלכיהם פי
ודיה אבד פי מדרתיה ואעגד מי מדרתיה ואבדתי
אקום בעניהם לבנין וישא משאת מאת פניו אליהם
ותדב משאת בנימן ממשאת כלם חמש ידות וישתו
וישכרו עמו ונטל חללקין מן קדמוהו לקדמיהון וסג ד
חולקא דבנימן מחולקין כוללון חמשא חולקין ושתיוודין
עליה וחסד זלאת מן בני ידיה ליהם פאנת זלת בנימן
אכחד מן זלאתם כמסחא אעגא ושרבו מעה חזי כפרו
ויעז את אשר על ביתו לאמר מלא את אמיתות האנשים
אכל אשר יוכלון שאות ושום כסף איש בפי אמיתתו
ותקדיות דממנא על ביתיה למי חר מליות טו עני גברית
עבדא כמא דיפלגי למטען נשו כסף אבד כפוס טועניה
אם אמר ויכלה אמלכא ועיה אקום ברא כמא ויחוק
וחמלוה ועיור מעה כל רגל פי ואניה ואת גביטי גביע
הכסף תשים פני אמיתות הקטן ואת כסף שברו ועש
כדכד ונסח אשר דבד וית כללי פלידא דכסף תשו כ
כפוס טועני דעיהא וית כסף דביעה ועבר כפוסטא דיון
דמליל וגאמי אס לעה עיירה פונשא לאגד מע פל
מיירתה כענ כמא קא יוסף הכפר אור האנשים המה
וחמריהם יענא הו וגבריא אתפטרון אנו וחמריהון
כלמא אעא לעבא חלק אקום חס וחמיריהם חס יענא
את העיר לא הרחיקו ויוסף אמר כאשר על ביתו חס
דף אחרי האנשים והשבתם והמדת אליהם למא שלמם
לעה אמת טובה אינו נפקו מן קרית לא מרחיקו ויוסף
אמר דממנא על ביתיה חס דף כחד גבריא ותדב בן

שליו

7

ומה נצטרך האלהים מצא את עוז עבדך ומה עבדים לאדני גם אנחנו גם
 אשר נמצא הגבוע בידו ואמר יהודה מא נמר לרבוני מא נמר לרבוני
 מן ק"י אשתכח חובת בעבדך הא אנחמא עבדין לרבוני אף אנחמא אף ר'
 ראשתכח בלודא בדיה קל יהודה מא בקול לסידי מא נתכלם ומא נחלר
 אלה אוקע עבדהם בדגובתם הא נחן עבדא לסידי נחן נחן וגר אהם סי כ
 ירה ואמר חלילה לי מעשות זאת האיש אשר נמצא הגבוע בידו הוא יהודה
 לי עבד ואחם עלו לשלום אל אביכם ואמר חס לי מלמעבד פנין ראבבא
 ראשתכח בלודא בדיה הוא ויו לי עבדא ואחנן סקן לשלום לפתע

קמן פסן סימ יחזקיהו ילד

אמת

ויגש אליו יהודה ואמר כי אדע ודברטא עבדך דבר באזע אדע ואחזר
 אפך בעבדך כמקד פפרעה וקריב לותה יהודה ואמר בבוע דמע ימליל כען
 עבד פתגמא ק נועי ולא יתקן וגדך בעבדך ארי כן אתי פתקם איה יהודה
 וקא יח סידי ותברם עבד כלמאת בחצרה סידי ולא ישתד גצנך עלי עבד
 לאנך מול פרעז אדע שאר את עבדו למד הישר לבם אב או אח רבוני שאר
 ית עבדו לי למימר האית לבן אבא או אחא וכאן סידי קד סאל עבדו קאירא
 הר מוגוד לבם אב או אחי ואמר אל אדע יש לנו חב צקן ובר צקנם קשן
 ונחון מת וישאר הוא לבדו לאמן ואביו חננו ואמרנא לרבוני אית לבא אבא
 סבא ובר סיבנני עידי ואחוזי מית ואשתאר הוא בלחודווי לאמיה ואביו
 דחים ליה פקלמא לסידי מוגוד לבא אב שיד ואבן שיפופה צביר ואכיה
 קד מאת פבקי חו וורה לאמה ואביה יתבה ותאמר אל עבדך הוודהו
 ואשימה עיי עליו ואמרת לעבדך אחתווי לזוי ואשוי עיי עלוהי פקלת
 לעבדך אחדוהו איאגעל ענאיתי בה ואמר אל אדע ראובל ננעו לעז
 את צביון ועבד את חבד ומת ואמרנא לרבוני לא יכור עולימא למש
 ית אביו אם ישכוח ית אביו ימות פקלמא לסידי לא יטיק אבראם אר
 יתר אבא פאן נותרכה מאת ותאמר אל עבדך חסדא יד אחיכם

פסן

תקצן אהבם לא תעשן לרעות פני ואמרתי לעבדך אם לא ייחות אחוכן
 עשיר עמכן לא תסמך למחזי אפי' מקלת לעבדך אן לם עהרד אן לם עהרד
 אכיהם אצבר מעבם פלא תעאודו אן תד וגו' ויהי כר שליט אל עבדך אפי'
 ונבר לו את דברי אדני ויהי כד שליטא לות עבדך אבא ויהי אליה יתסמך
 רבנן פלמא צענדא אי עבד אבינא חכרנא במלאם קידא ויאמר חכמי
 שבו שבו לט מעט אברי ואמר אבונא תבו צבנו לטא ציר עבדא ולמא
 קא אבינא ארבונו אמארו לנא קילא מן אטעאם ויאמר לא נובל לרות
 אבינא חכמי תסמך אבנו ונדנו כר לא נובל לרעות פני תאיש ואחיו תסמך
 אבינא חכמי ואמר לא כול למיחית אם את אבונא עמנא ונצרות ארי כבא
 לא כול למחזי אבינא חכמי צענדא ליתוה עמנא קנא לא נטיק אן
 נטחד אן כח אבינא מענא אנהרנא למא לא נטיק אן נרד וגו' אברי
 אי ואכנא אסגל לים הו מענא ויאמר עבדך אפי' אלינא אפי' ידעם כר
 שיעם ויהי אשתי ואמר עבדך אבא לטא און ידענא ארי תרין ילדא
 לי אתתי פקא עבדך אבינא לטא אן תעלמן אן אגת ורית לי אתנא
 ויהי מותי ואמר חכמי סגל ולא דאיתו עד תהי ונפח חד מלות ואמר
 בלם מקטל קטיר ולא חיתיה עד כען פבג אזהרמי מן עני וקול לעל
 קד אסתד ולם אדא אן אפי' ולתתם בם אדא חכמי מעב פג נקדו חסד ויהי
 אפי' שיעא ביעה שיעה ותברון אפי' ת דין מן קדמי ויערעיה מותא ותחמן
 ית סיבת מותא לשאת פאן אכרתם הדי מן עני וואתה אמינא אנא
 שיעי בחסרה אי אדא ויעה פקא אל עבדך חכמי והנער אבנו אפי' פג
 ונפשו קטורה נפשו פ נפשו כמיתא לות עבדך אבא ועולימא ליתוה ע
 עמנא ונפשו חכמי ליה כנפשיה ולן אן צרעא אי עבד אבי ואלרם
 לים הו מענא ופסא מעקורה בנפסה ולאן ותיה כריתו פאן הנער
 ומת והוידו עבדך את שיעת עבדך בלגין שאורה ויהי כד יחזי ארי לית
 עולימא ויסית יתתן עבד ית סיבת עבד אבונא כרונא לשאר

לראות פני האיש ואחילו הקטן איננו חתנו : ואמר כל לא יוכל לטווח
 מסתאית אלוכל דעירא עמנל וניחית מלי לא יוכל למחזי אפי' ג/בדא
 ואחולא דעירא ליתנהי עמנל : וקלט לא נפיק מן נחודאן כאן וזה
 אפינא אעגל מעדנא נחודאן לאנא לא נפיק מן כבא וזה אורא
 ואפינא אעגל ליס הו מענא : ויאמר עבדך אבי מלינא אהם ידעתם
 כישנים ילדה לי אשה : ויאמר עבדך אפי' אנה אהון ידעתון
 אפי' הדין ילדה לי אהתי : פקא עבדך אבינא לנא אהם נעדרון
 מן דוגתי אנמא ולדת לי אהנן : ויעא אהאד מאחי ואמר אף טרף
 טרף ולא דאיתין עד : ונפק חד מלתי ואמר יתבדס מקטל קטיל
 ולא חדי'יה עד פקא : פכדג אהדמא מן ענדי וקלה לעלה קדא נהדס
 ולס אראה זי אהן : ולקחתם גס את זה מעט פקא נפיק אפי' והורדתם
 את שיבותי בדת שאלה : ותדברין אף ית דין מן קדתי ויעדעני מותא
 ותחתן ות שיבותי בבשלא לשאול : פאן אבדתם הלא איהא מן ענדי
 ואמהא למעיה אבדתם שיבותי בחסדא זי אהרא ויעתק כפא אהל ענ
 עבדך אפי' והנער איננו אהנן ונפיק קשודא בנפשו וכטן כמיתא
 לות עבדך אבא ועולי לא ליתנהי עמנל ונפיק חביבא ליה דנפשו
 ואן מן צרת זי עבדך אבי ואגלס ליס הו מענא : ונפיק מעקורה בנפשה
 והיה כדאיתן כי אין הנער ואת והורדו עבדך את שיבות עבדך איננו
 ביגון שאלה : והיה כך יחד יחד לית עולימא וימות ויתון עבדך יד
 שיבות עבדך אפי' בנפשו לשאול : פכמא ידא אה ליס מענא ומוד
 ופון עבדך קד אמלן שיבות עבדך אפי' בחסדא זי אהרא ביעבדך
 עדב את הנער מעסאפי' לאמר אס לא אביאנו אליך ותאמר לאיניכל
 הימים : אפי' עבדך מעדב עולימא מן אבא למימר אס לא אהינא
 לך ואיהא חט לאבא כל ומהא : ואעלס מן עבדך עמון אגלס מן אבי
 קחילא מן לס אהי בה זיכ פאכון כאטיא לך טול אדמאן : ועתה נפיק
 לא עבדך אהת הנער עבד לארע והנער יעל עס אהי : ונפיק ותוידען

לפי מה

עבדך תחנות עולמימה עבדא לרצוני ועולמימה יתק עם אמורי ויגלס
 עבדך מוסרן אלגלס עבדא לעידי ואלגלס יענד מע מוסר
 פיאך אשלה אלמא והענד איננו אתי ונעשו ס' אדמה בלע אשך
 ימעה את אבי אדיי כדן מסק לנת אשך נעוליסא ליתוה עמי ו
 דלמא אתי בדרתא דתש כח ית אבא אבא אמר כיף אענד זי
 אבי ואלגלס לים מומע כלל אשאהר אכלא אבי נאה וכלאון
 יכול ונסף לה תפס כלל הנכדים עליו ויקרא הוציא כלל אש מעל
 ולא עמד איש אתו בהתודע ונסף אל אחיו ולא יכול ונסף לאר
 לאתחסנו לכל דיקחין עלנח וקרא אפיקו בלאש מעלן כלל
 קס אש עמיה בראתודע ונסף לאתחיו כלס יטאן ונסף איתתודך
 לדאך מן כנדה זוקון בינידיה פנדה אכרגו כלרגל מן בין
 ידי וסל וקף אכסאן מעה חין תענד ונסף באכסודה ויתן א
 קולו בבכי וישמעו מצדיים וישמע בית פרעה ויהי ית קליה
 בדרתא ושמעו מעדאי ושמע אש בית פרעה ופרע צוה
 בבכא חוט שמעור למעדות ושמעור ז פרע וואמר ונסף אל
 אחיו אתי ונסף העוד אבי חי ולא יכלו אחיו לענות אחו כי נכחל
 מפניו ואמר ונסף לאחיו אתי ונסף עד כען אבא קיים ולא יכלו
 אחיו לאתבא ותיב פתגם אדי אתבא חילו מן קדמויה תס קאל
 לאכסוד אתי ונסף כל עמד אדי באקי פלס וטקון איבזה ממא
 דהשו בינידיה וואמר ונסף אל אחיו גשוט אל ויגטו וואמר
 אתי ונסף אחיכם אשר מכרתם אתי מיכר ימה וואמר ונסף לאחיו
 קרבו בען לתי וקרבו וואמר אתי ונסף אחיכם דרבינתון ותי
 למעלים וס קל להם תקדמון איי פתקדמון זיה פקל אמי ונסף
 אביכם אדי בעממוט אימיר ועתה אל תעצבו ואל דור
 בעיטכם כי מכרתם אותי מעדמה כי למחיה שלחתי והוה ג
 למעס ובען לא תתבסמון ולא יתקף בעיטכון אדי דרבינתון ותי
 כלבא אדי לקימא שלחתי יע קדמיכון ואין לא וישק ולא ישאר

עליכם אך בעתמוצי איהנא מאן ללה בעתני בין אידוכס
למעשה כי יה שטתים חדעב בארץ ועוד חמש שטתא שר
אין חדוש וקצור: אדי דנן תרתין שטן כסלל בלו מדעא ועוד
חמש שטן דלית דרעא וחעדא: ולדך אן הדא סנה גוע קד
מנחא מילבד ובקי כמס סנן לוס מידא דרע וכלא חעדא: וי
ושלחני אהיס לפניכם לששם לכם שמהית בארץ וכלה חיות
לכם לפניא גרולא: ושלחני ית קד מיוון לשואה לבון שט
שארמא בארעא ולקרימא לבון לשוירבא דבא: פבעתני ללה
בין אידוכס ליצויר לכם בקאמ מילאך ווחי לכס פליגה
עלימא: ועדא לא אחס שלחנת אתי וטל כו הלאהם וישלחני
לאה לפרעה ולמדון לכל ביותו ומושל בכל ארץ מצרים: ובזון
לא אתון שלחחון ותי הלכא אהין מן קדם ית ושלחני אהם לפרעה
ודבון לכל ביתיה ושלחני בכל ארעא דמצרים: כלאן לוסאנתס
בעתמוצי איהנא אזלח פצוירי אסתאדא לפרעון ושואה לגמיע
מזה וקלטאנת עלי בכל מצר: מהדו ועלו אל אבי ואלהתם אין כד
אמר בנך יוסף שמע אלהים למדון לכל מצרים דהא אלהי אלהי
אחורוסקו לוח אבא ותימלון שויתי ית לבון מצרים חוח לוהי לא
אנעכב: אמרעו ואעצו איהני וקוללה כדא קאזאנך יוסף עיירע
לה אסתאדא לפרעון אנדד איה לא תחק: וישבב בארץ גשן
והייתה קרוב אי אהו ובניך ובט בעך וצאנך ובקרך וכל אשר לך
והייתב בארעא דגשן ויהי קרוב ^{למלך} וצנך ובני בנך וענך ותורך
וכל דלך: ותקם מיכלך לסדיר ותכון קריב איי אנת ובנך ובני
בנך מעך: וכלכרתי אתך שם פיעור חמש שטת לעצ פקאורש
אתה וציתך וכל אשר לך: ואזון יתך זגון אהי עוד חמש שטת
דלמא תשטת אה וזגש ציתך וכל דלך: ואמונך תס לאן קד
בקי כמס סנן גוע כלא תפתקאנת וילך וזמוע מילך: והנה ע

לפי כדן אהי
בדך יוסף ש

כפא

תתחנך

ענינם דאז ועתה אחי בעמין כתי המדבר אליכם והא עיני
הדין ועיני אחי בנימין אדי כלושנכון אתה ממליך עמכם והודא
עניכם כחצרה ועיני אחי בעמין אן טאן וכא טבכם והגדתם לאח
את כל כבודי במערים ואת כל אשר דאיתם ומהדתם והודדתם
את אחי הנה ותחון לאבא ית כל יקרי במידו פיה כל דחיתון
ותחון ותחון ית אבא הלכא אכברו אחי בגמיע כדמתי ב
במעיר ובגמיע מה דאית מוה ואסרעו ואחדדוה אי אהנא ו
וופל על ידדי בעמין אחי ויבך ובנימין בכה על יתאדיו ו
ונפל על מדרא דבעמין אחי ובכא ובנימין בכה על צוריה תס
אנכס על ענק בנימין אכזה ובכא ובנימין בכה על ענקיה ויכ
והנשק לכל אחי וידן עליהם ואחרי כן דברו אחי אחיו ונ
ונשק לכל אחי ובכא עליהן ובהר כן מלילו אחי עמיה
וקבל אמותה ובכא ובער דין כלמוה והקול נשמע בית פרעה
לאמר דאן אחיוסף ויטב בעיני פרעה ובעיני עבדיו וקבל
אשתמע בית פרעה למימר אתו אחי ווסף ושכר בעיני פרעה
ובעיני עבדיו ואדתתע אצות אי פרעון וקיל לה מאן אכור
ווסף כחם דין ענה וענד גמיע קואדדו דאמר פרעה ליוסף
אמר אל אחיך דאת עשא טענא את בעי דכס ולכו בואו אד צה
כנען ואמר פרעה ליוסף דא עבדון טענא ית בעי דכס ואדיו
אתו לאד עא דכנען ואמר פרעה ליוסף דא עבדו ית תס קחל
פגעון ליוסף קל לאכותך מענעו כלה סוקו דואכס ואמעו ודוה
א בלר כנעני וקח את אביכס ואת בתיכס ובאו אי ואתנה
לכס את טוב ארץ מערים ואכלו את תכלב הארץ וידברו ית
אביון ויהאנש בתיכון ואיתולותי ותתין לכו ית טובה דעא דמיה
ותיכלת ויהאנש דארעא ואחמלו אביכס ואכס וצירו אי אעטניס
כיר בלר מסר ותאכלו אגוד מא פיהא ואתה צויה דאת עשו

קחו לכם מארץ מצרים עגלות לטפכם ולנשיכם ונשאם את
אביכם ואתם ואת מפקדך דא עבדך סבד לכוון מארצך דמך
עגלן לטפכן ולנשיכן דהטפכן ית אבוכון דהטפכן ואת מאמור
הקוללות כדו לכם מן בלד מצר עגלא לאטפ לכם ולנשאכם
ואחמלן אביכם ותעלו ונשיכם אל החוק על פליכם כי טוב הדך כל
מצרים לכם הוא ונשיכן לא החוק על מניכן הדיטוב כל הדט
דמצרים דילכוין הוא ונשיכם לא תשקן עליהם חס אן אכדע
בלד מצר לכם ונשיכן בני ישראל ויתקלהם יוסף עגלות על
מיסדע ויתקלהם עדה לדך יעבדו כן בני ישראל ויהי להן יוסף
עגלן על מיסדא דפרעה ויהי להן דודין לאורחא פנינו כדאך
בני אסראיל ואעטאדם יוסף עגלן באמר פרעון ואעטן חאדא
ללטריון ולכלם כהן לאיש חליפות שמלות ולנעמן טון שלש מאות
כסף וחמש חליפות שמלות לכלהון ודב לבד אסטון דלנשי
ולנעמן יהי גלת מאד קלעין דכסף וחמש אסטון דלנשי
ואעטא כל רגל מנהם כלעו ואעטא בעמ אגלת כלעו ואלא פטירה
דדחם ואלא ביו שלח כדא עשרה חמרים נשיים מאוב מצרים נע
נעשר התנות נשאת בר ולחם ומזון לאביו לדך ולאביו שלח כדן
עשרה חמרים טעינון מטוב מצרים ועשר חמין טעינון עבד
לחם ודודין לאביו לאורחא ובעת לאביו בעשרה חמיר מחמלה
מנכיר מצר ובעשר חמין מחמלה בדא וטעאמא וגדא לאביו
ללטריון ונשלה את אחיו וילכו ויאמרא ליהם אל אדאלו כדך וטעון
ית אחיה ואזל ואמר להון לא תתנעון באורחא אס בעת באבות וקל
לחם לא תרגזו פולטריון ממנו וועלן ממצרים ויבא ארץ כנען אל
יעקב אביהם וסליקו ממצרים ואזל לאדעא דנען לות ועקב אביו
מצערו מן מצר ואזל יעקב אביוס לילד כנעאן וגדול לאמר
עוד יוסף חי וכי הוא מושב בכל ארץ מצרים ויהי לבן כי לא האמין להם

והואו ליה למימר עד כען יוסף קיים ואריהו שליש בכל ארעא
דמיעדים והואר מלוא פניו עלי לביה ארי לא הימין להו' ואנדרו
וקאזלה עמד יוסף בארץ ואן הו קולטאן פי בלד מער פשד קלבה
ולס יתק בהם: וידברו אליו את כל דברי יוסף אשר דבר אליו הם
וירא את העגלות אשר שלח יוסף לבשר את אהרן ויהי כוח ועקב
אביהם: ומלילו עמיה ית כל פתגמי יוסף דמלי עמיהו וקא ית
עגלתא דשלח עסף למשל יתיה ושרת כוח קודשא על עקב אביו
אם כלומר במיני כלס יוסף יד כלמיהם ורא לועל לוי בהא
למאמיה פעאשית דוח יעקב אביהם: ויאמר ישראל רב עו
ג יוסף וי אלכל וארעא בפרס אמות: ואמר ישראל קג עד כען יוסף
בד קיים הידיל ואחדיניה עדלא אמות: קא חסביאן עמד יוסף
אכע בארץ אמלי אדא קבל אמות: ויסע ישראל וכלאשר לו
יבא בארץ שבע וידבן דבחים לאה אביו יצחק: ושל ישראל
וכל דליה ואחא לכאד שבע ונכס נכסא לאהיה דאביו יצחק: ו
פרחל יעקב ומימי עמיה חתוגא ליביר קבע פרבח דאיתא לאה
אביו יצחק: ויאמר ליוס לישראל במראת הליה ויאמר יעקב
יעקב ויאמר הנני: ואמר יג לישראל בהלמא דלילוא ואמר יעקב
יעקב ואמר האנא קאזלה לה פנויה לילוי יא יעקב ויא יעקב
קא ליביר ויאמר הנני הלאה אפיך אל תירא מדרך מעדימה פו
לגוי גדול השימך שם: ואמר אגא יא אהא דאבין לא תדחל מלמיה
מלמיה: למיעדים ארו לעס קג אשרינך תמן: קא אמא אהא אבין לא
תבאך מן לחדור לימער פאע אחידר מנאמל עימם: הנני אדר
עמך שם מעדימה ואנכי אעלך אס עלה ווסף ושיית ידועל עינך
אנא איהות עמך למיעדים ואנא אסקנך אק אסקא ווסף ושיית ידועל
על עינך: אנא אהל מעך מערה ואנא אענך ווסף וגמלין: ויבס
ועקב מבאר שבע וישאן דע ישראל אהא יעקב אביהם ואת טפם
ואת נשיהם בעגלות אשר שלח פדעה לשאת אותה וקס יעקב

107
יחזקאל

מבאר שבע ונמלכתי ישראל ויהי עקב אהרן ויהי סמלון ויהי
נשימון בעגלתא דשלת מרעה למוטל יחזקאל יעקב יע מן ציר
סבע וחמלוה בני אסלאל יע אכיהם ואסלאלם ונמאם עליו
אגמל אתי בעת בהא לתתמכלתם : ויחזקאל את מקנהם ויחזקאל פוטם
אשר דכשורבאדך בענן ויחזקאל מעדיומה יעקב וכל דרעו אהרן ור
ודברו יחזקאל ויהי חזקתון דקנו בארעא דכנען ואהרן למעלה
ועקב וכל כנעני עמיה : ואכדו מאחשיתם נכרחם יחזקאל מלכות
מובלד כנעאן וגאז לימער יעקב וגמיע נפלה מטה : בעלובע
בעל אהרן כנעני ונכוח כנעני וכל דרעו אהרן מעדיומה :
כנעני ובעל עמיה כנעני ונכוח כנעני וכל כנעני אהרן עמיה
למעלה יכניה ובעל כנעני מטה ונכוח כנעני ונכוח אהרן יחזקאל
ואהרן שמות בעל ישראל הבאים מעדיומה יעקב
דבעל כנען יעקב דאופן : ואין שמות בעל ישראל דעל למעלה
יעקב ונכוח כנעני דיעקב דאופן : והיה אהרן כנעני אהרן
אין מעד יעקב ונכוח כנעני דאופן : ובעל דאופן חזקתון
וכרמי ובעל דאופן : ובעל שמעון יחזקאל ויחזקאל ויחזקאל
ושאלו דן הכנעני : ובעל שמעון : ויחזקאל כנעני ונכוח : ובעל
ושאלו אהרן אכנעני : ובעל כנעני ונכוח : ונכוח כנעני
ובעל יהודה כנעני ונכוח : ונכוח כנעני ונכוח : ונכוח כנעני
והיה בני כנען חזקתון : ונכוח כנעני ונכוח : ונכוח כנעני
ומית עד אהרן כנעני ונכוח : ונכוח כנעני ונכוח : ונכוח כנעני
וששכר תולע ופוח נוח נשמרון : ובעל אהרן ונכוח : ונכוח כנעני
אלה בעל אהרן אשר ונכוח : ונכוח כנעני ונכוח : ונכוח כנעני
שלושים ושלש : אין בעל אהרן כנעני ונכוח : ונכוח כנעני
דיוס כנעני כל נכוח : ונכוח כנעני ונכוח : ונכוח כנעני
וכנעני ונכוח : ונכוח כנעני ונכוח : ונכוח כנעני ונכוח : ונכוח כנעני

כנעני

ד

ואהרן

ובני גד יצחק וחגי שווי ואיזבן עדוי וארודי וארמלכו ובני אשר
 ימנה וישוע וישבי ובני עזה וסרח אחותם ובני ערי עזה חדר וחלילי
 ובני אשר ימנה וי וזנו וסרח אחותה ובני בדיעה חדר ומלכי
 אלה בעז זלפח אשר נתן לבן זלפח בתו ותלד אתה אלה לעקב שש
 עשרה נפש אין בעז קלדיה בלבן זלפח ברתיה וילדות את און
 ליע שות עשרה נפש הולא בעז זלפח ארמלכה אלה אכנה
 גמיע מהולד לזרע אתה עשר ובני דחל אשר יעקב יוסף ובני
 וזלד ליוסף בארץ מצרים אשר זלדה לו אסנה בת פוטפדע
 בת און את מנשה ואת אפרים ואחילדו ליוסף בארץ מצרים
 דיילדת ליה אסנה בת פוטפדע רבא דאון ית מנשה וית אפרים
 פולד ליוסף כי בלד מצר לזיו ולדת לה אסנה בת פוטפדע און
 מל ואל ובני בלחן בלע ובכד ואסכל גדא ונעמן אחי וראש
 מופס ונעמי וארד אלה בעז דחל אשר וזלד לעקב כל נפש
 ארבעה עשר אין בעז דחל דאחילדו ליוסף כל נפש ארבע
 עשר הולא בעז דחל לזיו ולד ליע גמיעה וד נפסא ובני
 דן חשים ובני נפתלי וזלד וגוע וזלד ושלם אלה בני בלחן
 אשר נתן לבן לרחל בתו ותלד את אלה לעקב כל נפש שבעה
 און בעז בלחן לרחל ברתיה וילדות את און ליע כל נפש ארבע
 הולא בעז כל את אספח לזלד לרחל פולדה לאמיע מא ולדת ליע ז נפס
 כל הנפש הבאה לעקב ממצרים ונעמי וזכו מלכד נשי בעינק
 כל נפש ששים ונשי כל נפשות דעלם עסועקב למצרים
 נפס ורכיה דעקב בן מנשו בעינקב כל נפשות שותן ושית
 גמיע ארבע ארבעה מע יע לזמער מא כרג מן עלכה סנא
 נפס בעה מתה ופתן נפסא ובני יוסף אשר וזלד לו במצרים
 נפס שנים כל הנפש לבית יעקב הכדה ממצרים שבעים ובני
 יוסף דאחילדו ליה רבא במצ נפשות ארבעתין כל נפשות

לכיות יע דעלם למעדים שבטנין: וכנין יוסף וזו ולאנה דמק
אחנין גדלות חסוס אידלית אי מעדס מענין

ה

ואת יהודה שלח לפניו אל יוסף להורות למנוח
גשנה ויבא מדעה גשן: וית יהודה שלח קדמוהי לות יוסף ל
לפניה קדמוהי לגשן ואילו לאדעה דגשן: תס בעת ביהודה בין
תיה אי יוסף לידלה אי בלד אסדיר ואזליה: ויאמדי יוסף מרפדו
ויעל לקדמת ישראל אביו גשנה וידא אליו ויסל על עואדיו ויבד
על עואדיו עוד: ויטקיס יוסף דתכוהי וסליק לקדמות ישראל
אביו לגשן ואיתחדדי ליה ונסל על עזריה וכבא עזריה עזר:
ואמר יוסף דאבתה ויער יתלקא אל אביו אי אסדיר כלמא ער
לח אנכס על עזרה וכבא על עזרה: ויאמר ישראל אי יוסף
אמרתה לעס אחרי דאותי את פני פי עזרך חי: ואמר ישראל
ליוסף אילו אלמלאית בתי דתני תינון לאפך ארי ער פני קיים
קלה חמות אן בעד מא דאיתך אן עזרך באסי ויאמר יוסף
אל אחי מעלה ואודה לפדעה ואמרה אחי וזית אחי אשר
בארץ כנען באו אלי: ואמר יוסף לאחיו ולבית אביו חסן
ואחוי לפדעה ואמר ליה אחי וזית אבא דבאדעא דכנען
התנ לותי יוסף קל יוסף לאחותה וסאיר לאמיה אמא אעזר
איכר פאכרה ואחול לה אכותי וזא אבי אי: פובלך פנעמן וא
ליו: ופאנשים רעי אן פיאנשי מקרה היו ועאנס ובחרם וכל
אשר להם הבאו: ואבריא לען עמא אחי גברי מרי גיני הון
וענהון ותוריהון וכל דילחון איתא: וחסר רעאגנס לאנס
כאן לוי מאטיה וגממהם וסקרהם וגביע מלחם אתו בה: והיו
פויקרא לעס פדעה ואמר דח מעש יוסף: ויהי אחי וקדילכ
פדעה ויאמר דלא עופריכו: פאדא דבא בכס פדעון קל מע
ענאנס: ואמרתם אנשי חקתה היו עבדיך מנעורינן נע

זוהי דמא
מבטח חמא
בר
לכתוב

י

מא עבדך

עלה גם מחנו גם אבותינו בעבוד ונשבו בארץ גשן כיתועבה
מצרים כל דעי יצא: ותיכרות גבדי מדי גתי הו עבדך
מצעודתך ועד פניך מן אנהתנא מן אנהתנא בידל דתיתבון
בארעא דגשן ארי החוקין מצדאן כל דעי ענאי חולו פאן
עבדך ווי האשיה מן עגלנא לילאן לעל תקימו מיכלד
לסדיך לאן למעדין וברהון פלראעי גנס: וזבא ווסף
וילד למדנה ויאמר אחי ואחי וטאנס ופירס וכל אשר
להם באו מארץ כנען והנס מארץ גשן: ואחא דוסף
וחי לפסן ואמר אבא ואחי וענהון ונוריהון וכל דיכלהון און
מאדעא דמנחם דכנען והאנון בארעא דגשן: אם דכל יוסף
לי פרעון פאכדה וקל אבי ואחותי וגמיהם ובקרהם גאון
כלד כנעאן והקא דס מיכלד לסדיך: ומרעה אחי לרעה ו
חמשה אנשים ויעאגם פכע פרעה: ומקעת אהוה דבר
חמשה גוכרין ואקימנון חסר: ואכל כמסה אנאס חוקהס
בין ידי פרעון: ויאמר פרעה אלמאתין מה מעשיכם ויאמרו
אל פרעה דעה עא עבדיך גם אנהתנאס אבותינו: ואכלד
פרעה לאהוה: מה עובדיכון ואמרו למדנה רען ענא מן
אנהתנא מן אנהתנא: וקל לא לוח יוסף מא פנעחכס קלו כל
עבדיך רעא גנס כחן ואבירא: ויאמרו אל פרעה לאו בארץ
באנוך אן מרעה לעאן אשרד לעבדיך כו פכד הי עבדאן
ועתה ישבו בצדך בארץ גשן: ואמרו למדנה לאיתוהבא
פארעא איתין ארי לית דעיא לענא דלעבדיך ארי תקיף
כפנא בארעא ובען ותבון בען עבדיך בארעא דגשן: אם
קלו גיטא לנחמן מי אכלד לים מרעה לגנס עבדיך ממזר
אשרת אגועי אלכלד כנעאן פליקיס עבדיך מי כלד

לסדיך

לקדיר ויאמר מדעה חל וסוף לאמר חבד ואחר כך בא
 אליו ואמר מדעה ליוסף למימר אבד ואחר אתו לזון וקח
 סר ליוסף אבד ואחר כך באו ידן ארץ מצרים למען ה' **ל**
 במיטב הארץ הושב את אבד ואחר ושב בארץ גשן
 ואם ידעתה וישבם הנשי חיל ושמרתם שרי מקנה בכל
 אשר לו אבנה ומוצרים קדמך היא בדשפיר באדעה
 אותיב ית אבד וית אחר יתבון באדעה דגשן ואם ידעת
 ואית בהון גברין דחילא ותלמינא דבני גית על דילי הווא
 כלד מצד בין ידיך אסכנהם פי אגודה ודלדאן קימו עבד
 לקדיר ואן דנה ונלם אן פהם דני חיל צידדסס דיוסא חלכא
 עכא מחשיתו ויבא ויסקל יעקב ויעמי דהו לפני מדעה יבדן
 יעקב את מדעה ואיתו וסוף ית יעקב אלוהי ואמי מיה ח' מדעה
 ובדיך יעקב ית מדעה ואדכל וסוף יע אביה מאוסה בין ידיו
 מדעה בסלם עכיה ויאמר מדעה אל יעקב כלה ימי שני חייך
 ואמר מדעה לישכחא ימי שני חייך קל לה מל כס סני חיותך
 ויאמר יעקב אל מדעה ומי שני מגור' שלשים ומאת שנה
 מעט ודעים ולא השגו את ימי שני חיי אבותי בימי מגדויהם
 ואמר יע לכל ימי שני תועבותי מאה ותלתין שני דעידין נביט
 הווי ימי שני חיי אבותי ולא אדביקך ות ימי שני חיי אבותי ביון
 תועבותהון קל לה יע סני עמדי מיר ותלאתין סנה וכאנת ה
 קל לה דדיה ולס תלחך בסני חיוה אבאי חסב איאס סכאנהם
 ובדיך יעקב את מדעה ויצא מלפני מדעה ובדיך יע ות מדונה
 מלות מדעה ה' ס דעא וכרג מן בין ידיה ויושב וסוף את אבד
 ואת אחיו ויתן להם אחרה בארץ מצרים במיטב הארץ בארץ
 דעמקס באשר צנה מדעה ואותיב וסוף ית אבד וית אחרה ויהב

את יעקב א
 לית

ויהי קדוש
 חן

להון אקטע בארעא דמערד' בדשמיד בארעא דעמערד
 כמא דמקד' מרע יוסף אביו ואכונה ואעטמא
 חזקא כי בלד מצר פיאגוד וזבול עין שמס כמא אמר מדע
 דכנכ יוסף את אביו ואת אחיו ואת כל בית אביו לחס' לסי
 הטף ידך יוסף בית אביו וית אחיו וית כל בית אביו לחס' לסי
 לפוס טעמא וזמא יוסף אביו ואכונה וסגיד יד טעמא עכא
 קוד אטמאס וכלחס אין בכל הארץ וזמא כי כבד הדעב מאד
 וזמא ארץ מעדים וארץ כנען מסני הדעב וזמא לית בכל
 ארעא ארץ חקיק כנען כחמא ואשכול עמא דארעא דמערד
 ועמא דארעא דכנען מוקדס כמא וטעמא לית פי גמא
 זבולד ממא אשור אגוע גמא חתי כל אהל בלד מצר וזבול
 כנען מן קבא אגוע וזמא יוסף את כל הכסף הנמכר
 מעדים וזמא דכנען בשבד אשר הס שבדים וזמא יוסף את
 הכסף ביותה דרעא וזמא יוסף ית כסמא דאשתכח בארעא
 דמערד ובארעא דכנען בעבורא דאיתו דכנין ואיתו יוסף ית
 כסמא לבית פרעו וזמא יוסף גמיע אורק אי ימא מוגדא
 וזבולד מצר וזבולד כנען באמירה אתי לאנן ימא ארונה וז
 וארכלא אית בית מדעו וזמא הכסף מארץ מעדים ומאדע
 כנען וזמא כל מעדים אל יוסף כאמר הדב לבן לחס' וזמא נמא
 נגד כי אטס כסף וטמא כסמא מארעא דמערד ומאדע
 דכנען ואיתו כל מעדא לות יוסף למימר הדב לנא כחמא וזמא
 לסיך לקבל ארץ שלים כסמא יתס פני אורק מן בלד מצר
 ומן בלד כנען גמא גמיע אמעיון אי יוסף האלא אעטמא
 טעמא לא נמא חמא חד מע אבק וזמא יוסף חבו מקטס
 וזמא לסי במקטס אס אטס כסף וזמא יוסף חבו גיתכון וא

בארעא

כל

כמות

ואתן לכון בג' וכו' את שלום כסמך קל להם האתו מואשינם
 ואעטרתם בהא אד בני אדם : ויבא את מקניהם אל יוסף ויתן
 להם יוסף לחם בסוסים ובמקנה הצאן ובמקנה הבקר ובחמור
 ובחמורים וינהלם כלחם בכל מקניהם בשנה הזאת ואיתא
 ותג' ויתרון לות יוסף ויהב להון יוסף לחמא בסוסותא ובג' וית
 עכא ובג' ויתרון ובחמריא ודנינו כלחמא בכל ג' ויתרון בשנה
 הזאת : נאחו במואשיהם מאעטרתם טעמא באפי' ל ומואשיה
 אגם ואפקד ואחמיר וגאזאהם באטעאם במואשיהם פי' תלך
 אסנה : וחתם השטח הזאת ויבאו אליו בשנה השנית ויאמרו לו
 לא נפחד מאדני כי אם תם הפסך ומקנה הפהמה אל אדני לא
 נשאך לפני אדני כי אם ג' ויתרון ואד' ויתרון : ושלמות שתא הזאת
 ואתו לותיה בשתא תניחא ואמרו ליה לא נפסי מן רבונ' אלהין
 שלים כסמך אג' ויתרון בעירא לות רבונ' לא אשתאך קדס רבונ'
 אהין ג' ויתרון ואד' ויתרון : פלמא מני פי' תלך אסנה גאון איה פי' אסנה
 אשתאך וקא לה לא נפתם מן סידנא אן אורק קד מני ולמואשי
 אן אשתאך עכד סידנא ולם ובק ידיה לא אשתאך נא ויבאו
 בלמה כמות לעינך ג' ויתרון ג' ויתרון ג' ויתרון ואת
 אד' ויתרון כלחם ונהיה אכחו ואד' ויתרון עבדים לסרעה ויתן
 ידע ונהיה ולא נמות והאד' ויתרון לא תשם : למה כמות לעינך
 אן אשתאך אן אד' ויתרון יתנא וית אד' ויתרון כלחמא ובג' וית
 ונחט ואד' ויתרון עבדין לסרעה ונהב בד' ויתרון ונהב וכל
 מות ואד' ויתרון לא תבדור : פלמא נמות בחצרתך נחן ויבאו
 ושתא ויתרון וד' ויתרון באטעאם חתי' נדוד נחן ויבאו ויתרון
 פל ואעטרת ח' ויתרון ונהיה ולא נמות ואד' ויתרון : ויתן יוסף

את כל אדמה מצרים למדעה כי מפרו מצרים איש שדהו
 כי חזק עליהם הדעב ויהי הארץ למדעה וקנה יוסף ית כל
 אדמה רמזרים למדעה אדמי דבינו גבד חקליו אדמי תחוק
 עליהן למנה וזהו אדמה למדעה פאשתדא יוסף גמלי
 דיאץ למצדיון למד לאנהם באעו כל דגל ציטתה ממנה
 אשתד עטתם יאעו פצארת אציאע למדעו ואת העט העב
 העביר אותם לערים מקצה גבול מצרים ועד קצו ויהי עמם
 מעבר יתיו למצרים מקדרי למדי מסוף ותחום מצרים ועד
 סופיה ולקום קאדא השמך טרף תלם מצר לו טריה דק אדמת
 הפהנים לא קנה כי חזק לפהנים מאת ואכלו את חקם אשר
 נתן להם מדעה על כל כך לא מפרו את אדמתם לחוד אדע
 כומדנה לא קנה אדמי חולקא לכומדיה מן קכל ואכלו ית
 חולקתו דיהב להון מל עליו לא דבינו ית אדעוון עדא יאץ
 אמתתם כמת לם ישתדיהם לא ארדן כאן לאמתתם מן מל
 ככאנו יאכלק דדק כדעו וכל יל לם יחתאגו הן כינו דיאצתם
 ויאמר יוסף אל העם הן קניתי אתכם היום ואת אדמתכם למדי
 הא לכם דדע ודדעתם את האדמה ואמר יוסף לעמא הן
 קניתי יתיו וימא יין לי ויהי אדעכו למדעה הא לפון
 בד דדעא ותדרעו ויהי אדעא את קל יוסף ללקום דודא
 קד אשתדיתכם אנהם וריאצתם לכל הא לכם חבון
 תדרעו פי ארץ ויהי בתבואות ונותם חמישית למדעה
 וארבע הידות תהיה לכם לדדע השדה ולאכלכם ולאעור
 בצדיתכם ולאכלו לטמכם ויהי כה עולי עללית ותתן חד
 מן חמשה לפדעו וארבעה חולקין יהיו לכין לכד דדע תלם

מאית ובעתה וארבעה סנה ויחברו ימי ישראל למוות ויחרא לבנו ליוסף
ויאמר לה אם נח מצאתי חן בעיניך שים נח ידך תחת ירכי ועשית עמנו חסד
ואמת אל כל תקברנו במצרים וקריבו ימי ישר למות וקרא לבריה ליוסף
לזה אם כען אשכחות בעיניך שני כען ידך תחת ידני ותעבד עמי מצרי
וקשוט לא כען תקברנו במצרי כלמא קנא אגל אסר אן ימות דעי באבנא
יוסף וקא לה אן ואת חצאא פנודך אום בידך א' ורכי ואצנע א' פגלא נאחמא
באן לא תפננ במצרי ופגנתי עם אפני ונשאלת ממצרים וקברתנ בקברתם
ויאמר אנכי אנעשה כדברך ואשמוע עם אלהי ותמלנע ממצי ותקברנני בק
בקבורתה ויאמר אנא אעבד כפתגמר כל אוי צות א' אבאי אחמלני בק
מצר וארננע פ מקבורתם קא אנא אצנע כמא קולת ויאמר השבעה לי
וישבע לו וישתחו ישראל על ראשו המטה ואמר קיים לי וקיים ליה וקברו יע
על ריש ערסא קא אחרק לי כחרק לה וסגדו אסראל עליו סרסו אסר
וידי אחר חבדים הורה ויאמר ליוסף הנה
אכרז חלה ויקח את שני בניו עמו את מנשה ואת אשרים והנה בנה כתרמא
היו ויאמר ליוסף הו אבנך מרע ודבר ית תרין בנאוי עמא ותמנעו ונת אלך
מלמא כמא בעי הנה אאמור קל ליוסף אן אבנך מריץ מלכא אבנא מעה מעה
ואפרים נגד ליעקב ויאמר הנה כנך יוסף בא אליך ויתחזק ישראל וישב על
המטה והיו ליעקב ואמר האבדך יוסף אתי לותך ואתקף ישר ויתב על ערסא
תם אבנך יעקב וקול לה הודא אבנך יוסף באו איד פתקדי אסר וגלס עליו א'
סריר ויאמר ויעבד אל יוסף אל שרי נקאה אליו בליל בארץ כנען ויבדק
את ויאמר ויעבד ליוסף א' שרי אבנא לי בליל בארע ובענן ובדקו וני מלא
יתקוב ליוסף אערמא אן אטואיק אבנא תגלא לי פ לוז פ בור כנעאן ובאדך
פ' ויאמר אלי הנני מפקד ותרבותך ויעתק לקהל עמים ונתתי את הארץ ואת
לצדק ואתרבה ואת עורס ויאמר לי האנא מפיש קל ומקל לך ואתגל
לכנשת שבטין ואתני ית ארע הנה לבנך בתרך אהסנת עולם וקא לי האנא

חבר

סנה

סנה
חבר

מתוך ומבשר ואנעל מן בוק אמם ואנטי הדי אבדו לבשר בשך חוז אן
ועתה שני בנך הנוראים לך בארץ מצרים עד בא אלך מצרימה ליהם אפון
ומנשה כראובן ושמעון יהיו לך ובען תרץ בך ואתלדו לך בארע ומצד
עד מיתא לותך למצר דילי אבון אפרים ומנשה כראובן ושמעון יהיו קדמי
ואין אבך אן ורחל לך במצר אי אן אתתך אי מצר אנמא ינבכאן אי
יבון אפרים ומנשה מתל ראובן ושמעון ומולדתך אשר הולדת אחריהם לך
יהיו על שם אחיהם יקראו בכחלתם ובען ותולד בתיהן דילך יהיו על שם
אחיהן יתקון באסנתהן ותולד אי ורל לך כערהמא אי ינבון ואי
אסמא אבותהם ינבאמן ואני בבאי מפרץ סתה עלי רחל כדור בבית
ארץ לבוא אפרתה ואקברה שם בדרך אמת הוא בית להם ואנא במיתא
מפרץ מיתת עלי רחל בארע דבנען באורחא בעור כרוב ארע למיעל לאפסח
וקברה תמן באורח אמת הוא בית להם ואמא אנא פני מגי מן פרץ ארם
מאתת עלי רחל בלד כנענאן פי אטרוק וקדבקי מיר מן אבסאסר אי אבס
אי אפרת קרפנתהא אב פי טרוק אפרת היא בית לחברם ורל לי בעד ואשלא
ויהא ישראל את בני יוסף ויאמר בני אלה וחזא יש ית בני יוסף ואמרמן
איך פלמי דאי אס בני יוסף קא מן הולאי ויאמר יוסף אל אבין בני אס חשו
נתן לי אלהים בזה ויאמר קחם נא אלי ואברכם ואמר יוסף לאבוי בני
אבון דיהב לי גי הכא ואמר קריבונא בען לותי ואבריבונא קאלה יוסף המא
אבני אי דקענהמה אלה ההו קא קדמהמא אי חלי אנאברהמא ועניו ישע
כבדו משקן לא וכל לראות ובעש אתם אליו ויחבק להם ועניו ישראל
מסיבולא יכיל למחזי וקריב ויהו לותיה וגמף להו ועניו להו ובאנתא
עניו אס קד תקלא מן אשכנזה ורם יטיח אן ינצר פקדמהמא איך
פקבלהמא ועאבקהמא ויאמר ישראל אל יוסף ואה כנע לא מלוג ונה
הראת אתי אלהים במצא דרעך ואמר יש ליוסף מחזי אפך לא סוגית
והא אחזי יתי יד אף ית בכך קא אס ליוסף אנצר אי וגהד לה אמר

והזאת קד אהאנע אלה במלך אצא ויוצא יוסף אתם מעם ברביו חש
ישתחו לאפני ארצה ואסיק יוסף יתחנן מן קדמוהי וסגיד על אפניה
על ארע" תב אברהמא יוסף מן חגרה וסגד עלי' וגדה עלי' אארע'
ויקח יוסף את שניהם את אפרים במינו משמאל ישתח' וארע
מנשה בשמאלו מימין ישראל וגש ארל" ודבר יוסף יתחנן תרניהן
ית אפרים בימינה משמאל וית מנש בשמאלה מימינה דיש וקריב
לזניה" תם אמי' יוסף כלארמא ותקד אפרים בימינה ען יסא אס ומנשה
בטארה ען ימין אס וקדמהמא איה" וישלח ישראל את מימיו וישת על
ראש אפרים והוא הצעיר ואת שמאלו על ראש מנשה שכל את ידיו כי
מנשה הבכור" ואנשינו יש יתמנניה ית ימיניה ושוי על רישא דאפרים
והוא דעירה וית שנסיה על רישא ומנשה אחזמינון לידוהי ארי מנשה
בכרא" פלד אס ימינה וגעלהא עלי' האס אפרים וזו אצלר וסארה ערלי
האס מנש אחכם ידיה בראך אן מנש אבכר" וברך את יוסף ויאמר האלהם
אשר התהלכו אבת' למני אברהם ויצחק האלהים הניעה אתי מעורי עד
היום הזה" וברך ית יוסף ואמר יי רפלו אברהמוי קדמוהי אבך ויצחק
י' דין וי' מדאלת' עד וימא הדין" ובארך פי יוסף וקל לה אלה ארלי
סיד אבאי פי טאענה אבך וי' חו אלה ארי רעאני מנד כנת אי דדי איום
המלאך וגאל אתי ממלדע וברך את הנשרים ויסקח ברם שמי ושם
אבתי אברהם ויצחק ויגא לז' במרב הארץ" מלאכא דפין יתי מבר
בישא וברך ית עולימיא ויתקרי ברוך שמי ושם אבתי אבך ויצחק
וכמו ימא יסגון בגובע אנשא על ארע" במלך פכני מן מל שור הן
יבארך פי הדין אלהאמין וסמאן באסמי ואסם אבאי אבך וי' וינמוך
כניה פי אארץ וירא יוסף כי עשית תבין ד' מינו על ראש אפרים וידע
בעינו ויתקד להסיד אתה מעל ראש אפרים על ראש מנשה
והאס יוסף ארי שוי אברוי יד ימיניה על רישא דאפ ובישו בעינוהו וס

וסעודה לידא ואבדוהי לאעדאח יתה מעל רישא ואפרים על רישא ומנשה
 מלמי ואי יוסף אן אבאח קד געל ידה אימני ערלי ראס אסר סאה דאך פאסנהא
 ליזילרא עז ראס אפ אי ראס מנשה ויאמר יוסף אל אביו לאכן אבי כ
 תה הבכור שנים ימינך על ראשך ואמר יוסף לאביוהי לאכן אבא ארי
 דין בבחא שני ימינך על רישיה וקא לה לים כד יא אבה כל הדי אבכר
 צייד ימינך ערלי ראסה וימאן אביו ואמר ידעתי בני ידעתיגם הוא יהיה
 לעם וגם הוא גדל ואחיה אחיו הקטן גדל ממנו וזרעו יהיה מלך
 הגוים וסריב אביוהי ואמר דענא ברי ידענא אף הוא יהי לעם ואף הוא
 יסבי ערס אחיוהי זעורא יסבי מונה ובנוהי יהוה שרטיץ בעממא פאבא
 וקא קד עלמות יא אבני אן הדי יכתי איצא ותבז מנה אבא ולכני אעל
 אן אכיה אצגרי יכתי מנה ויבזן נסלה מל אאמבעהא ויברכס ביום
 ההוא לאמר בך יברך ישראל לאמר יש מלך אלהים באפרים וכמנשה
 ושנים אתאפרים לפני מנשה וברי כיון ביוםא ההוא למימר בך יברך
 ישראל למימר יעקב יי באפרים וכמנשה ושני ית אפרים קממשה פלמא
 בארץ פיהמא ע דאך איום קא בך יתבארך בני אס קאליץ בעין לבעין יי
 אלה מתל אפרים ומנשה פקדם אפרים ערלי מנשה ויאמר ישראל
 אל יוסף הנה אנכי מת וזהו אלהים עמכם והשיב אתכם אל ארץ אבותכם
 ואמר יש ליוסף הא אבא מאית יהוימימא דיי בסעדיבון קיתב יתבזן
 לארע אבהתיו תם קא אסר ליוסף האנא מאית ויבזן אלה מע כס
 וירצם אל גדל אבאיהם ואי בתי לך שכם אחד ערלי אחר אשר למחתי
 מיד האמרי בחרבי ובקשותי ואנא יהבית חולץ חיי יתיר על אחך דנסיבית
 מידא ואמרוהא בחרותי ובעותי ואנא פקד אעמיוק חצא צאד ערלי אכותך
 אי אבחה מן די אמורתי בטיפ וקסי

לאמר
 על
 על
 סוד
 ניה
 נעל

וימאן יעקב אל בניו ואמרי האספו ואבדוהי לכם את אשר קררתי
 אתכם באחרית הימים וקרא יעקב לבנוהי ואמר אתכלשו ואחיו לבון

ית דיערע יתכן בסוף וימיה' תם דעי יעקוב בבניה וקץ אגתמעו חתי' א'
 אכברכם כמא וואפכט פ' אכר דזה אריאם' וקברו ושמעו בני יעקב ושמו
 אל' ישראל אביכם אתכנעו ושמעו בני יעקב וקברו אלמן מן ישראל
 אבובן' אתמעו ואקמעו דאך יא בני יעקוב ואקברו מן אס אביכם' ראובן
 בכרי אתה כחי ואשית אוני יתר שאת ויתר עץ' ראובן בכרי את חד' ודיש
 תקמי לך הוה חזי למיסב תלתא חולקין בכורותא כהונתא ומלכותא יא ראובן
 אנת בכרי וקחתי ואח'ל נילי מכלל פ' אשרק ומכלל פ' אלת' פתח במים אל'
 תויתר כיעלית משכבאבך אז חללת יצונוי' עלה' על ואחלת לקבילאבך
 הא כמא ברם לא ארבותא חולק יתיר לא תסב ארי קריתא בית משכב
 אבך בכך אדחילת לשינוי' כרי סליקתא' ולכן כנהלה כמא למ תפצל
 אד צעדת לי מצגע אבך חינד ממא תבדילת פראשי' תכר'

שומעין ולוי אחים כרי חמס מבדילתם שומעין

ולי אחין גבין גבין בארע תתבדילתו עבדי ק' שומעין ולוי אחין
 פ' א' א' א' פ' א' A
 בארע הרגו אישי וברצונם עקרו שור' ב' א' א' א' א' א' א' א' א' א' A
 למחר לא נחתית מן יסרי ארי' ב' א' א' א' א' א' א' א' א' א' A
 כ' א' א' א' א' א' א' א' א' א' א' א' א' א' א' א' A
 ב' א' א' א' א' א' א' א' א' א' א' א' א' א' א' A
 א' א' א' א' א' א' א' א' א' א' א' א' א' א' A
 א' א' א' א' א' א' א' א' א' א' א' א' א' A
 א' א' א' א' א' א' א' א' א' א' א' א' A
 א' א' א' א' א' א' א' א' א' א' א' A
 א' א' א' א' א' א' א' א' א' א' A
 א' א' א' א' א' א' א' א' א' A
 א' א' א' א' א' א' א' א' A
 א' א' א' א' א' א' א' A
 א' א' א' א' א' א' A
 א' א' א' א' A
 א' א' A
 א' A
 א'

אענה וחמיותה מא מא אצטברא אקממהא פ' איעקוב ואבדחמה פ' א' א' א'
 יהודה אתה וידך אחך וידך בערך איבך ישתחו לך בני אבך' יהודה את
 אוריתא ולא כהונתא כד וידך אחך וידך תתקף על בעלי' דבגד יתבדילתו
 וידך מחדש קלד קדמך וידך מחדש קלד מחדש קלד מחדש קלד מחדש קלד
 יא יהודה יסידונך אכותך וידך פ' קמא אעזאך ויכצעלך בני אבך'

גור ארצה יהודה מטרף בני ערליז כרע רבץ כאריה וכלבא מי יקמכו ו
שלטון יהי בשירותא ובקופא יתרנא מלכ מרבית יהודה ארי מדין קטלא
ברי נשעך סליקתא ינוח ישרי בתקוף כאריא וכליתא ולית מלכו ותנעז
תכון יא יהודה כשכל אסד לאך כלצת אבנ מן אקלל אי אואגא ורבי
כאסד ולבן מן דא יקומה "לא יסוד שובט מיהודה ומוחק מבין לגליו עד
כי יבא שילה ולו יקהל עמים" לא יסוד עבד שלטון מרבית יעקב יהודה
וספרא מבנ בנאוי עד ערמא עד דית משיחא ודיליה היא מלכותא וליה
ישתמעון עממא "לא יחולק צב אמלך מן א יהודה ואואסם מן תורת
אמרה איתא יג אי הולא איה תבתמע אשעוב" אקרי לגמ עיה ולשנא
בני איתנן כבס בייז לבשו ובסם ענבים סותה "יסחר ישר לקחיה עממא
יבנו היכלה יהון צדיקא סחסח ליה ועבדי אוריתא בלגן עמיה יהי איתנן
סב לבושיה ובמוריה מילא מילא צבט דהור וצבעני ראבטא לאגמ
בחאשנה ולאסריק בני איתנא גאמלא בלמור לבסר וברס אענב בסותה
חבלי עינים מיין ולגן שטים מחלב" יסמלון טוריה בכרמוהי יסומון עווי
במור יהודין בקענה בעבור ובעדוי ענא "מקור אענין איתר מן אבמר
ואבין אסמא איתר מן אלגן"
צבולין לחוף ימים ישבן ורוא לחוף אנית וירכבו על ציה" צבולין ער
סתר יממא ישרי ורוא יבשי מחוזין בסמנן ימא יכול ותחומיה יהי
ממי ע ציון" וצבולין עלי סאחל אביר וסבן ופי סאחלה ספן וסורק רב
תכמה לי ציוא
ישעכר חמר גרם רבץ בנז המעסס"ם" ישעכר עתיר כנכמן אחספתי
בין תחומיא" ישעכר מנמד ראבין בין אצבין" וירא מנוחה כי טוב ואת
הארץ כי נעמה ויש שפמו לסבל ויהי למס עבד אהא חולקת ארי סב
דית ארע ארי מעבדא סריק ויבשי מחוזי עממא ושייגי ית דיריהון
ודישת ארזן כהן יהון ליה פלחין ומסקי מסין" תם ירא אראחה כנא

א

יחזקאל

יחזקאל

אגודהא וארץ מא אנעמהא מימד ענק לאנל ייציר כאדמה כאדמה
הן ירדן עמו כאחד שבטי ישראל מדינתו יתגור

ויקום גברא ביומורו יתפדיק עמיה ובשנתי ינחזן כחזא שבטיא דיש
ורן יחבם לקומה כגמלה סבטמן בני אס יהי דין נחש עלי דרך שפפן
עלי ארץ הנשר עקבי סוס ויפל רכבו אחור יהי גברא דיתגור ויקום מדינת
דן אימניה תתרי על עממיה ומחתיה תתקף במלשיא כחיו חרמן ד
ישרי על אורחא ובסתא יכמוז על שבלא יקטיל גברי משרית מלשת
פרשיו עם גללאי עקר סוסין ורתמן וימגר רכבוהו לאחור ויכון כ
תעבאן עלי אטרוק ובאטרוק עלי אפכה אלאסע עקב אפרס מיקע ואכנה
אי ווא לישועתך קניתי יהוה למדקן סבדיתי יקול רבות גותך יא רב

גד גדוד יארכו והוא יגד

עקב רבית גד משרית משיכן כד יעברון ית ירדנא קדם אחיהו לקדמא
ובנכסן סבתיא יתובון לארעהו גדא מרדס תכדס עליה והוא יגד א
א רבא

מאשר שמנה לחמו והוא יתן מעדני מלך
ואשר טבא אדעיה והיא מרביא תפנוקי מלכין ואשר טעאמה סמין וח
יעמי מלאך אמלך
נפתלי באדע טבא יתדמי עדיה ואחסנתיה תהי מעבא מדין יהוה מדין
ואברכך עליהוון נפתלי באילה מרמלה תרדאקא אכסנ

בן פרת יוסף בן פרת עלי עין בנות

צעורה עלי שור ברי דיסגי יוסף ברי דיתגד כגומן דנציב על עינא דמא
תלין עכסין יסמן מבגוה יחבלון חולקת ואחסנתיה ויוסף אבן מתמר
בגצן מתמר עלי עין מא לה ערוק קד אמתות עלי סור וימררו ורכו
ושטמחו מעלי חסין ואתמררו עמיה ובקמיו ואעיקו ליהגדלין בגרין
בעלי מלכותה מאמררה ונתדו ותהדוה אחיהב אסחאס ותשב באתן
חשתי ויכא דעי ירי מדי אביר יעב משם דעה אבן ישראל ורתגד

פרוח כביותה על דקיים אנדיתת בכתרת ושוי תקפת לחצניה כגון אתמא
 דוב על דרעיה ארסוק מלכותא ותקוף דא הות ליה מן ק' א תקופא דתקופ
 ובמימריה קן אבהן ובגין דרעא דיש" פתבתת קוסה פי צלאבה ופאצא
 דראעיה מן טאענה גליל יעקוב ומן תם רעא דאת אס: מאל אבד
 ויעזרך ואת שרי ויברך ברכות שמים מעל ברכות תהום ובצת תחת
 ברכת שרים ורחם מימר ארא ואבך יהי בעערך ויתשרי ויברכך ברם
 דנחת מפרלא דשמיא מלעילא ברכך דגבך ממעמקי ארע מלע ברכות
 דאבך ודאמך אסל מן אטאיק אלא אבך מן יעבר ומן אטאיק אן צאן
 פך ברכאת אסמא מן אלו ברכאת אגמר אלאצח ספלת ברכאת אלווא
 וטבטון ברכות אבך גברו על ברכות דורי עד תמות גבעות עולם תהיו
 לחאש יוסף ולקדך נזיר אהיו ברכות דאבך ותוספ על ברכות דלי
 ברכיו אבהי דחמירי להון וברכות דמן עלמא יהיו כל איך לדישא דיוסף
 גבוא פרישא דאחורו וברכאת אבאך תבאאן אי ברכאת אסלמי דאימי
 אשתרי ימא אחר ימן אבמיט עלי דאס יוסף והאמת נאסך אכוראד

בגמין אה וסירך בבק יאכל עד ולערב יחלק שרל כעמין בארעה
 תשרי שבינתא ובאחסטתה יתבני מקדשא בצפא ובפניא יהון מקדבין
 כהנא קרבנא ולעידן רמשא יהון מכלאין מוותר ארלסיון משאר קדשא
 ובגמין ברב יתעדס בארוא יאבר נהבא ובאעשי יקסם קלכא בראל
 שובני ישאל שנים עשר ואת אשר דבר להם אביהם ויברך אתם איש
 אשר בברכתו בך אתם כל איך שבטא דישאל תרי עשר ואת דמליל להון
 אבוהון וברך יהון בצר כבדחתו בריך יהון ואלא גמיע אסבאטא אכל
 אתני עשר ודלי מא קל להם אבוהם ובארך פיהם כל אמר חסן אסותקאן
 במרך עליהם ויצו חלם ואמר אלהם אפי נחמך אלעמי קברו אתי
 אל אבתי אל המערה אשר בשדה עמך חתני ופקוד יהון ואמר להון

אבא מתפשט לעמי קברו ית לוח אבהי במערתא דבחקל עמרון חתא
חם אוצאם וקל להם אבא מנצלם אי קומי ארפנו מע אבא פי אלאר דר
אתי פי ציעה עמרון אחי במערה אשר בשדה המכילה אשר על פני
ממרת בארץ כנען אשר קבר אברהם את השוה מאת עמרון חתני לאחא
קבר במערתא דבחקל כפילתא דעל אפי ממוחא בארע רבנעז דצנן אנל
ית חקלא מן עמרון חתא לאחסנת קבורא הי אמוחא אתי פי ציעה אי
מ'צאעטא אתי בחצרה ממוחא פי בלד כנענא אתי אשתארא אברהם
מן עמרון אחי חוז קבר שמה קבר את אברהם ואת שרה אשתו שמה
קברו את יצחק ואת רבקה אשתו ושמה קברתי את לאה תמן קברו ית
אברהם וית שרה אתניה תמן קברו ית יצחק וית רבקה אתניה ותמן קברית
ית לאה גם רפנו אנל וש זוגתא תס רפנו יצ ורבקה זוגתא ותס רפנת לאה
מנה השדה והמערה אשר בן מאת בני חת צנני חקלא ומערתא דבה
מן בני חתא לאחסנת קבורא שוה אציעה ואמוחא אתי פיהא מן בני
חת ויכל יעקב לצוות את בניו ויאסף רגליו אל המטה ויעש ויאסף אל
עמיו ושיצו יעקב לפקדא ית בנוי ובעש עליו דעלסא ואתבכיר ואתפשט
לעמיה פלמא סרג יעקב מן וצי'תה לבנה צם רגליה אי אסריר ותנני וצאד
אי קומה ויפל יוסף על פני אביו ויבך עליו וישק לו ונפל יוסף על אפי
אביו ונבא עליו ובעש יוסף ליה פלנב יוסף עלי נה אביה ובא ער'ה
וקבלה ויצו יוסף את עבדיו את הרפתים והנטי והרפאים אתי גביראד
ופקיד יוסף ית עבדיו ית אסותא למחנטי ית אביו וחנטי אסותא ית יע
ואמר עבדה אסותא אן חנטוה פרגטת אסותא אס וימלאו ארבעס
יום כוכמלאו ימי החנטים ויבכו אתו מצרים שבעים יום ושלימו ליד
ארבעין יומין ארי בן שלמי' יומי חגיט'א ובכו יתיה מצדאי שבעין יומין
איין כמד לה ארבעין יומא לאך בארד כמנה' תבכר איום אמוחא ונבא
עליה אמצריך כנען יומא ועבדו ימי כפיתו וידבר יוסף אל בית פרעה לאמר

לעמיה

אם נא מצאתי חן בעיניכם וברו נא באצני מרעה לאמר ועברו ימי בכתי
ומליל יוסף עם בית פרעה למימור אם כען אשובחתי וחסין בעיניכם מלילי כען
קדם פרע למימור ולמא נאז איום בכמה כלם יוסף אפרען וקא להם אז נאז
חצאא נגדכם כלמו פרעון וקולו לה אבי השביעני לאמר הנה אנכי מת בקבר
אשר בריתי לי בארץ כנען שמה תקברני ועתה אעלה בא ואקברה את אבי וא
ואשוב אבא קיים עלי למימור האנא מאית בקברי ואתקונית לי בארע דנענן
תמן תקברנני ובען אקק כען ואקבר ית אבא ואתוב אן אבי אסתחלפני וקא
לי האנא מאית אדננני פי קברי אי בריתי לי פי בלד כנעאן ולאן אצער
ואדפן אבי וארבע ויאמר פרעה עלה וקבר את אביו באשר השבעתי ואמר
פרע סק וקבר ית אביו במא דקיים עלך קא פרע אצער ואדפן אביו בכמה
אחלפך ויעל יוסף לקבר את אביו ועלו אתו כל עבדי פרעה וקח בית וקבר
קח ארצ מצרים וסליק יוסף למחלות אביו וסליקו עמיה כל עבדי
פרעה סבי ביתיה וכל סבי ארע דמצ : פצער יוסף לידפן אביו וצער מעה
גמיע קואד פרעון ושיור אה וגמיע שיור בלד מצר וכל בית יוסף וקח
ובית אביו דק צאבם ובקלם עזבו בארץ גשן וכל בית יוסף ואחוריה וצית
אביו לחוד סמלחון ועסחון ותגריהון שכן בארע דגשן וגמיע א יוסף
ואחוריה ואחוריה וא אביו ערא אכסאחם וגממחם ובקחם תבואה פי בלד
אסדיר ויער עמו בסדבב גם פרשים ויהי המחנה כד מאר וסליקו עמיה
אף דתיבין אף פרעון וזות משרותא סגואר לחוא וצער מעה איצא אלו
ואפרסאן ובאן אעסכר עצים גדא ויצאו עד גזן האמר אשר כעבר הירדן
ויספרו שים מססר גדול וכבר מאד ויעשו לאביו אבל שבעת ימים ואתו על
בית אדרי האמר וצענא דירדנא וספרו תמן מססר דב ותקוף לחוא ועבר
לאביו אבל שבעת ימים וגמאי אנדאר אעוסג אי פי עבר אדרין מצואו
תם כדבא כבואו עצמא גדא וצנע לאביו חזנא סבעה אואם ויצא וישב
וארץ הנענע את האבל גלג האמר ויאמרו אבל כד זה למצרים ער

טבת

דעיה

על כן קרא שמה אבל מצדים אשר בעבר הירדן והזא יתב ארעו
כנענא ית אבלא בבית אדרי האטור ובענב האמרו אבל תיקף דין למא
על כן קרא שמה אבל מצדתי ובענבא דירדנא פרא סאנן אבלא אבנאנא
אחזן פי אנאאר לעוסב פקא הדא חזן עציס לאמצריון ולדאך סמי חזק ז'
אמצריון אדמי עבר אאודך ויעשו בען לו כן באשר צום ועברו בנורא
לוי כן במא דפיו דיון וצענו בניה לה כגמיעמא אצאחם וישאו אתו
בני ארצה כענן ויסברו אתו במערת עודה המכפלה אשר קנה אברהם
את השדה לאחזת קבר מאת עמרן אחת על פני ממרא ונטלו יתניה
בנורא לארע דכנען וקברו יתניה במערת חקל כפירא דעין אברהם ית
חקלא לאחסבת קבורא מן עפרון חתיה על אפי ממרא וחמלוה בער
אי ברז כנענא ודכנא פי מגארה אציעה אמצאעמא אדמי אשתא
אבר מקברה מן עפרון אחת כחצרה כומרא ויעב יוסף מצדמה הוא
ואחיו וכד העלים אתו לקבר את אביו אחרי קברו את אביו ותב יוסף
למצרים הוא ואחיו וכל דסליקו עמיה למקבר ית אביו בתר דקבר
ית אביו תב דגע יוסף אי מצד דו ואכזר וסאד מן באן צעד מעד
ליופן אנאאר בעד מא דפנה ויראו אחי יוסף כי מת אביהם ויאמרו לו
ישמחנו יוסף והעב עיני לנו את כל הרעה אשר גמלנו אתו והזן אחי
יוסף אחי מית אבואו ויאמרו ולמא יסד למא דבבו יוסף ואתאבא יתאב
למא ית כל בשמא וגמלמא יתיה פלמא האן אבואו יוסף אן אביהם קרמא
קאן כלת יתהודנא יוסף ויבאפגא כגמיע אשר אי אורי יתיה ויצוהו
יוסף לאמר אבך צוה לפני מותו לאמר ופקידו לות יוסף לבימור אבך
פקיד קדם מותיה לבימור סאמרו מן קא ליוסף אן אבך אבך אבך
מוותה וקא כד יאמרו ליוסף אבא שאת לא פשע ארץ וחטאתם טע
גמולך ועתה שאת נא לפשע עבדי אלו אבך וכן בדברים אלו כד יד
תעברו ליוסף בבני עבדו פק חובי ארץ וחטאתיו תי בשמא גמולך

ועתה

וּפָנַע שְׂבוּבָה בְּעַן לְחֹבִי עַד־יֵהָא דַּמְבָּךְ וְכַח יוֹסֵף בְּמַלְאָכָיו עֲמִי"ה
כִּי קוֹלָו לִי־וֹסֵף אֲגַפְּ דַּבֵּב אֲבוֹתֶךָ וּבְסִימָתָם פָּקֵד אֹתָךְ שֹׁמֵר וְלֹאֲכֵן
אֲסַפֵּךְ אֵין תַּצַּח לֹהֵם פִּבְנִי יוֹסֵף חֵץ בְּלִמְיוֹ בִּדְמִי וְלִמְנָם אֲחִי וְיִמְנָו
לִפְנֵי וְיִאמְרוּ הִנְנוּ לְךָ לְעַבְדִּים וְאֶזְלָו אִתָּךְ אֲחוּהִי וְנִפְלָו קִדְמוּהִי וְאִמְרוּ
הֵא אֲנִי־נָתַן לְךָ לְעַבְדִּין וְנִצְנוּ אֲבוֹתָהּ אִצְנָה וְקִשְׁנוּ בִּין יְדֵיהָ וְקִיָּו הוֹדִינוּ
לְךָ עֲבִידֶיךָ וְיִאמְרוּ אֱלֹהִים יוֹסֵף אֵל־תִּתְּנָנוּ כִּי תִתְּנֵת אֱלֹהִים אֲנִי וְיִאמְרוּ
לְהוֹן יוֹסֵף לֹא תִדְחִלֵךְ אֲדִי דְחֵלָה דִּי־נִי אֲבָא קָא לֹהֵם לֹא תִכְסֹפוּ פִּאֲנִי
אֲכַאֲךָ אֵלֶּה וְאַתָּם חֲשַׁבְתֶּם עָלֵי דַעֲא אֱלֹהִים חֲשַׁבְתֶּם לְטַפֵּה לְמַעַן עֲשֹׂה
בְּיוֹם הַזֶּה לְחַיִּיתָ עִם דָּב וְאַתָּם חֲשַׁבְתֶּם עָלֵי בִישָׁא מִן מִיָּה אֲתַחֲשִׁיבֶת
לְטַפֵּה בְּדִיל לִפְעֻדָּ כְּיוֹמָא הַדִּין לְקִיָּמָא עִם סָגִי וְאַתָּם קִדְּתֶם עָלֵי
שְׂרָא וְאֵלֶּה קִדְרָ כִּי־הָא לְקַבֵּל אֵין אֲצַנֵּעַ מֵת תְּרֵדָה אִיִּם יִיחִי קוֹמָא כְּתִישָׁא
וְעֵתָה אֲרִיתְּמוּ אֲנִי אִפְרִי־לִי אֲתִכֶּם וְאַתְּ סִפְכֶּם וְיִנְחֶם אֲתֶם וְיִדְגֵר עָלֵי
לִבִּי וְכַעַן לֹא תִדְחִלֵךְ אֲנִי אֲזִין יִתְכּוֹן לִית פִּעֻדָּתִי וְנִחִים יִתְרֹן וְנִחִי
תִּתְּנוּ מִיָּה עָלֵי לְחֹדֵן וְלֹאֲךָ לֹא תִכְסֹפוּ אֲנִי אֲמוֹנֶכֶם וְאַתְּ סִפְכֶּם פִּעֻדָּתִי
וְיִתְּנֶם וְיִשְׁעֵי יוֹסֵף בְּמִצְרַיִם הֵא וְכִיתָ אֲבִיו וְיִחִי יוֹסֵף מֵתָה וְעֵשֶׂר שָׁנִים
וְיִתְּנֵי יוֹסֵף בְּמִצְרַיִם הֵא וְכִיתָ אֲבוֹתָהּ וְהֵא יוֹסֵף מֵתָה וְעֵשֶׂר שָׁנִים פִּתְקֶם
יוֹסֵף בְּמִצְרַיִם הֵא וְאֲבִירָה וְעֵשֶׂר שָׁנִים יוֹסֵף מֵתָה וְעֵשֶׂר שָׁנִים וְיִחִי יוֹסֵף לְמִצְרַיִם
בְּנֵי שְׁלֹשִׁים גָּם בְּנֵי מִכְיָר בֶּן מִנְשֵׁה וְלִדְוִי עֲלִי־בְרִי יוֹסֵף וְהֵא יוֹסֵף לְמִצְרַיִם
בְּנֵי תְּלָתִין אִף בְּנֵי מִכְיָר בֶּן מִנְשֵׁה אֲתִלְדִּין וְהֵא יוֹסֵף חֲתִי יִחִי יוֹסֵף לְמִצְרַיִם
בְּנֵי תְּלָתִין וְאִי־צָא בְנֵי מִכְיָר אֲבִן וְלִדְוִי חֲגֵרָה וְיִאמְרוּ יוֹסֵף אֲרִיתְּמוּ אֲנִי
מֵת וְאֱלֹהִים פָּקֵד יִסְכֵּךְ אֲתֶכֶם דַּעֲא אֲתֶכֶם מִן הָאֲרִץ הַזֹּאת אֲלֵהֲרִץ
אֲשֶׁר נִשְׁבַּע לְאַבְרָהָם לִיצְחָק וְלִיעֲקֹב וְיִאמְרוּ יוֹסֵף לְאַחֲרֵי אֲנִי מֵתָה לִי־נִי
מִדְּבַר דְּכִי יִתְכּוֹן וְיִסְכֵּךְ אֲתֶכֶם מִן הָאֲרִץ הַזֹּאת לְאֲבָדִי לִי־נִי וְלִי־נִי
פָקֵד יוֹסֵף לְאַחֲרֵי אֲנִי מֵתָה וְאֵלֶּה מִי־דְבָרִים וְיִצְטַרְבֶּם מִן הַדִּי אֲבָדִי
אֲבָדִי אֲרִיתְּמוּ לְאַחֲרֵי וְיִצְטַרְבֶּם וְיִשְׁעֵי יוֹסֵף אֲתֶכֶם עֲשִׂיתִי לְאַחֲרֵי

משנה

五

במ
עמיה

2

גידו עלי' אמציון מה לם ישאחד ונסח' ואמר אל עמון הנה עם בני ישראל
 רב ועצום ממנו ואמר לעמיה הא עם בני ישראל סגן תקפין מעמם פקד
 לקומה הווי קום בני אשר אכרת ואעצם מנא' הנה נתחבמה לו פקדונך
 והנה פדקתאנה מלחמה ונסקה במ הוא על שנאינו ומלחם בנו וערה בזך
 הארץ' הנה נתחבם להון דלמא יסגון ויהי ארזי יער עבבא קרב ויתספון
 ארץ אנון על סלאתא ויגיוון בנא קרב ויסקון מן ארע' תעשו נחתא להם
 כלא יכתרון ויבון ארזי ואסאנא אחרב אנצאפו הם איצא עלי' אשאיטא
 פיהא רבובא ויהרובא מן אברך' ויעימו את עדיו ערזי מסים למענן ע
 שנתו בסבלתם ויבן ערזי מסכנות לפניה את שלתם ואת דעמסס' ומניאר
 עריוון שלטונן מבאשין בדיל לענואיהון במלחמיו ובנו קרוי בית אוצרי
 למדעה יתפתם וית דעמסס' וציריו עליהם ולא' וצלה לקבלאן ועדניהם
 בנקלהם מבנו קרי מטחין למרעון פי אפיוס ופי עין שמים' ובאשר וענואיהו
 כן יהי' וכן יבא וינקצו מפני בני ישראל' ובמא דמענן להון כין סגן ויבן
 תקפין דעקת למצאיה מן קבני ישראל' ובאן כל מא עדבוחם כואן יתחון
 וייסחחתי צגרו אמציון מן קבל בני אשר' ויעבדו מצרים את בני ישראל
 במרד' ואספדו מצאיה ית בני ישראל בקשיו' ואסתכרם אמציון בני אשר
 באקמא' וימדרו את חיהם בעבדן קשה בחמר ובלבנים ובכל עבודה גשה
 את כל עבדתם אשר עבדו בהם במרד' ואמרו ית חיהון במלחמת קשית
 כטיא ובלבני' ובכל מלחמא בחקרא ית כל מלחמיו ואספדו בהון בקשיו'
 סאמרו חיותהם ככרמה צאעבה באטין ואבן קסאיר אעמא' אצחרי' וגמע
 כרמתהם אי' אסתכרמוהם באקמא' ואמר מלך מצרים למלכות י
 העברית אשר שם הארץ שפדה ושמי' השנית פועה' ואמר מלך דמצר
 לאחיה ויחיה' תא דשום הוא שפדה' ושום תנייתא פועה' קמ' מלך מצר
 לאקואבר' אעבראנא' אי' אסט אחרומי שפדה' ואאכר פועה' ויאמר
 ביליכ את העבריות ותיאן על האבנים אם בן הוא והמתן אתו ואם בת

הנה

הוא והיה. ואמר מלכא ומצרים כל ותרין מילין ית יהודה
 ותחזין על מצבותא אם ברא הוא ותקטרין יתה ואם ברתה היא
 תקימנה. קא אורי קבלתן לעבראניאטא טאצוק ענד אמתנא
 אן טאן אנטא סתקתלות ואן כמבר' אבנר' סתקתלותא. ותנא
 המילתא את דאריהם ולא עשו כאשר ובר אריות מר' מצרים
 ותחזין את חוריהם. ודילת חיתא מן חיי' ולא עבדא כמא ומילתא
 מלכא ומצ' וקיימא ית בנא. פטצור' אקואבר' אלה ורם יצנעון כמא
 קא לוק מר' מצר' ואסתקין אבנן. ויקרא מר' מצרים למילתא ויאמר לוק
 מדע עשוק חבד רזה ותחזין את חוריהם. וקא מר' ומצ' לחיתא ואמר
 לוק מר' עבדנן פתבמא דין וקיימא ית בנא. מר' מר' מצר' וקא מח
 בלוק צנעון חיי' אמר ואתקית אבנן. ותאמר ומוילתא אל פרעה כי
 לא כנשנים רמזית העברת כי חיות ונה בפרס תבא אריות ומילתא
 ויהוי. ואמרא חיתא לסרעב ארי לא כנשניא מצריתא יהודה ארי
 חכמן אצין עד לא עבד ליתרון חיתא ויהוי. קאתא לראן לים כנאן
 אמצריאטא לעבראניאטא בר' הן בציותא קבלאן תרכל איהן אקאנה
 ירין. ויסב אריות למילתא וירב העם ועצמו מאד. ואסיב ית לחיתא
 וקרי עמא ותקרי לחיתא פאוסן אלה אי אקואבר' ובתן אקום ועצמו
 גוא. ויהי וראו המילתא את האריות ועשילום בתים. וזהו כל
 דחיתא חיתא מן חיי' ועבד לוק בתין. פרמא כמא אקואבר' אלה
 פצנע לוק בותא חגבין. ויצו פרעה לכל עמו לאמר כל רגל
 חור' חגבין תשלטון וכל חבת תחזין. ופקיד פרעה לכל עמיו
 למימר כל ברא ויתקרי ליהודאי בברוא תמוכיה ועל ברתא
 תקימון. פאמר פרעון גביע קומה וקא לום קאיהא כל אבן ויריט
 חם תסרחוהו בלעל וכל אבנר' אסתקתות
 וילך איש מבית לוי ויקח אתבת לוי. ואשר גברא מבית לוי ונמצא

ויסתבך

בת לוי" הם מצי דגל מן א לוי כתובת אבנא לוי" ותור האשה ותלדן
ותרא אותו כי טוב הוא ותצטחר שורשה ירוחם" ועריות ארצות ויהא
וירידת בר וחזת יציה ארי טוב הוא ואכמרתיה תלת ירחין" פחמלת
והולת אבנא כרמא ראתי חסנא אכפתה תלת אשור" ולא יכיר עור
והצניבו ותקח לו תנת במא ותחמרה בחמר ובזפת ותשם בהאת
החדו ותשם בסוף על שפת האר" ולא יכיר עור לאכמרתיה
ונלפת ליה תכפת דמא והסתה בהצמא ובזפת ושורשת בה ית י
וציא ושורשת בער על כף כהא" ולם תכיר עמא דאן תכיר
פאכלת לה תאבותא מן ברדי וקפדתא באקמר ואקמת רציות טהא
אצבי וצירדתא פי איום עלי שאמי לעל" ותתצב אחותו מרחוק
לדעה מה עשה לו" ואתעתות אחתיה מרחיק למדע מא ותעבד
ליה פוקמת אכרת מן בערה לתנדר מא יצנע בה" ותד פת סערה
ליחץ ער האר ונערותיה ורבת עליה האר ותרא את המנה בתוך
הסך ותשרח את אמנה ותקח" ונחת בת כרע למסחי על כהא
ועליתתא מרחק על כף כהא וחסת ית תכפת בגו יערא ונסי
פת ית אמנה ונלפת" פקלת אבנא פדעו לתגל באכר ובאק
באררא ימשוך עלי שאמיה פקלת אכמרת פי וסס פמלת ויהא
ותחמרה ותראו ונה ילד בנה ותחמל עליו ותאמר מילי
והגרים זה" ופדת וחסת ית דבא והא עורמא כפי וחסת עליו רי
ואמלת מן כפי יוראי הוא דין" ופתחת ואת ואי צבי יכבי
פאשפוקת עליה וקלת הדימן אוראד אעבראני" ותאמר אחות
אל בת פדעו האר ותראתי לה אשה מיבקת מן העברית ותנק
לך את תלדי" ואמרת אחתיה לבת פדעו האיזיל ואקדי לך אותה
כי בקרת מן החיות ותניק לך ית דבא" פקלת להא אכרת אמצי
ואדעו לך באמרה מדענה מן אעבראניך תדענה לך" ותאמר לה

כא יחזיק

בת הילד

היה

בת פרעה לבי ותלך העלמה ותקרא את אם חורגה ואמרה לה בת
פרעה איילי ואחלה עורמתה וקרה ית אביה דבירה קאת להא אבנה
פרעון אמצי פמצי אבאריה ודעת באם אצבי ותאמר לה בת פרעה
הילכי את חורגה הזה והנקהו לי ואני אתן את שכרך ותלך האשה ויל
ותעקרו ואמרת לה בת פרעה דא ליכי ית רביא וזין ואני קידו לי
ואנא אתיך ית אגריך ונסיבת אתתא רביא ואונקתה פקאת להא
אבנה פרעון האך הו אצבי ארעעה לי ואנא אנסיך אגרתך ונאנא
אבאריה אצבי וארעעה ויגדל חורג ותגדלוהו לבת פרעה ויהי לה
לבן ותקרא שמו משה ותאמר כי מן המים משיתירו ורביא רביא
ואונקתה לבת פרעה וזהו ליה לבן וקרה שמו משה ואמרת ארי מן
מא שחלונה ולכא נבר אצבי באת בך אבנה פרעון וצאו ליהא כאנן
ואסמנה מוסא קאת לאצי נשלתה מן אטא ויהי בימים ההם ויגדל משה
וצא אל אחיו ורא בסקולתם ויהא איש מצרי מכה איש עברי מיתון
וזהו בולמא האנן ורביא משה ונפק לוא אחיו וצא בפרעהון וזהו
מצרי מתי לבר וזהו מצרי ויהא איש מצרי מכה איש עברי מיתון
לי אכותה סתא נקראתם סתא ברא מצרי יציר רגל עבראני מן
אבותי וימן כה וכה צרא כי איך איש יד אתה מצרי ויסמנו ונחל
ואתפני לכא ולכא וזהו ארי לית אגש ומרא ית מצארא וסמניה
ברא ואתת ימנה ויסרה מרא אנה לים אבסאן פציר אמצרי
ודמנו כי ארמרי וצא ביום השני ונהי עניאנשים עבדים נעים
ואמר לרשע למה תבר רעך ונפק ביובא תנא וזהו תדין
גוברין ויוצאין בצך ואמר להיבא למא את מרי להבדל
וכא כי אים אהאני פחא בראני עבראני יתאצין פקאל א
צאם מכהמא סא תציר צאחבר ויאמר מי שמך לאיש שר
ושכס עלינו הו חורג אתה אמר כאשר הרגת את המצרי

והחכם

ברך

וירא משה ואמר אכן נודע הדבר ואמר מן שווד לגבר רב ודין עליו
 המקסמל את אצור כמה דקסדלתא ית מצרעה ודוור משה ואמר
 בקשטא אתידע פתגמא קא מן עיידר רבל ייזע עלינא אתידע
 תקתלע כמא קתלת אמצרי מפצע מוסא וקא איקינא קד קמע אצור
 וישמע פדעה את הצור הזה ויקשי להרג את משה ויצרח משה ממע
 פדעה וישב בארץ מדין וישב על הצור ושמע פדעה ית פתגמא
 הדין ובעא למקסמל ית משה ועדק משה מן קדם פדעה ויתב בארע
 זמין ויתב על בורא כלמי סמע סיע בהוא אצור טרלב אז יתל
 מוס סהרב מוס מן בן ידיו וצאר אי בלי מדין ובלש על אצור ולבון
 מדין שבע בנות ותבאנה ותדלנה ותמלאנה את הרחמים להשקות
 צאן אביהן ולבנה במדין שבע בנן ואתאה ודלאה ומלאה ית דסמא
 לאשקאה עבא דאבוהון ובאז לאמאם מדין שבע בנות ובאת ודלאה
 ומכאת איהא לתסקיגס אביהן ויצאו הרעים ויגרשום ויקם משה
 וישעין וישק את צאנם ואתו רעא ומדווחון וקם משה ופרקיבון ואמין
 ית ענהון ובאז ארעה ומדווחון וקם מוסא ואגאתה וסקיבמיהן וית
 ותבאנה אר דעואר אביהן ואמר מדוע מיהרתן בא היום ואתאה
 לות דעוא אבוהון קאמר מדין אוהיתון למית יומא דין פגאת אידע
 אביהן וקא מא באכס אסרעתן אמגי איום ותאמר איש מצרי הצען
 מדי הרעים וגם דלה ודלה לבן וישקאת הצען ואמאנה גברא מצראר
 שידבנא מוסא דרעא ואף מוסא דלא לנא ואשקי ית ענא קאנימו
 מצרי כלבנא מן יד ארעה ואיצא דלא לנא מוסא וסקיבגס ואמר
 אר בניתו ואין לנא זה עצבת את האיש קרא לו ואכל לחם ואמין
 לבנתיה וזה הוא לנא דמן שבקתון ית גברא קר ליה וייבול לחמא קא
 לבנאתה ואין הוה כלם תדכיתן ארבל אדעוה ויכל טעמא וינא
 משה לשבת את האיש ויתן את צמר כתר למשה וצבימשה כ

ואז
 וישק
 כמיהן
 דמכא
 כמיהן
 וסמיהן
 ואמין
 ואמין
 וישק
 וישק

והחכם

למיתב עבד גבול יהב ית צמרה ברניה למשה מלמא אמען מוסיפי
אמקאם עבד ארגל זווגה בצמרה אבננה ותרל בן ויקרה את שמח
גרשם טאמר בר היית בארץ כנניה וילידית בר וקרא ית שמח
גרשם ארי אמר וייר הוית בארע בכדאח מולדת אבנא וסמאח
גרשם לאבר קא צרת גריבא פי כלל גרבה

ויהי בנמים הרצים והם וצמח

מלך מצרים ואנחו בני ישראל מן העבדה ויעקוב ותגל שועתם
אל האלהים מן העבדה וזהו ביומית סגיאית האבון ומית מלכת
המצרים ואתאנחו בני ישראל מן פלחנא דהוה קשי עליהון ועקוב
וסליחת קבילתהון לקיז מן פלחנא פלמי כאן ביתך לאאס א
סוילה אן מלך מצר מאת פתנה בני אסר מן פדמתה וצרכו
וענד תגותהם אלא מן אבדמה וישמע אלהים את נאקתם ויצר
אלהים את בריתו את אברהם את יצחק ואת יעקב ועמית קיני
קבילתהון וזכיר יי ית קימיה דעם אברהם דעם יצחק דעם יעקב פסמט
אלה שריקהם וזכר טהרה ארימע אבר יצח ויעקוב וירא אלהים את
בני ישראל וידע אלהים וגלי קני שעבדא דבני ישראל ואמר במימיה
למפרקוון יי ויצר אלה להם ורחמאם

ומשה היה רעה את צאן יתרו חתנו כהן מדין ויטה את
הצאן אחד המדבר ויצא אלחד האלהים הרבה ומשה הוא רע ויטע
דיותו המורה דלא דמדין דבר יתעלה לאתר שפיר ושא למדברא
ואתא לסודא ואתגלי עלוה יקרא דני לחוב פכאן מוסיף ירשא
גנם יתרו חמוה אמאם מדין פסאקחא א טורא אבריה חתא ברא
א גבולא א חרב וירא מלאך יהוה אליו ברבית אש מתת השנה
וירא וחה חסרה בער באש וחסרה איבנו אבר ואתגלי מלאכא
דיי בעל אובית אישיתו מבו אסמא וחתא אסמא בער באשיתא

מִיָּדָה וּבְמִצְרַיִם וְלֹא־סָקוּתָהוּן מִן־אֶדְנִי הָיִיתָ לֹא־עֵץ טָבָא וּפְתִילֵי־אֵשׁ
לֹא־עֵץ טָבָא חֶלֶב וְדִבְשׁ לֹא־עֵץ בְּנִעְנָאִי וְהָתִי יְהוֹמָרָאִי וּפְרִדָּאִי
וְהוֹחִי פִתְגָלִית אֵן אֶלְיָצֵרָם מִן־יָד אֲמִצְרִיָּו וְאַצְעֵדוּם מִן־זֶךְ אֲבֹלֵי
אֵלֵי־גִידִי וְאַסַּע בְּרִדִּי וְיִסֵּץ אֲלֵכֶן וְאַעֲסֵל אֵי־מִוּעַע אֲכַנְתַּעֲטִין וְאַחֲתִי
וְאַמְרוּיָהּ וְאַפְרִיין וְאַחוּיָן וְאַיְבוּסִיין וְעֵתָה הִנֵּה צִעֲקָתָ בְנֵי־יִשְׂרָאֵל
בְּיָדָה אֵלֵי יָגֵם וְרֵאִיתָ אֶת־הַרְחָץ אֲשֶׁר־מִצְרַיִם לְחִיצִים־אֹתָם וְכַעַן
הִיא־קְבוּלָתָ בְנֵי־יִשְׂרָאֵל לְקִרְבִּי וְאַף־גַּלִּי קִרְבִּי וְהִקָּא אֲמִצְרִיָּאִי וְהִקָּן
לְהוּן וְלֹא־הוּדִי צִדָּאָךְ בְּנֵי־אֶסֶר־קִד וְצִלֵּי־אֵי וְרֵאִיתָ אֲצִגְטֵי אֵלֵי־אֲמִצְרִיָּאִי
צִאֲמִטְוֵגָהֶם וְעֵתָה לְבָה וְאַשְׁלַחְךָ אֶל־פְּרֻעָה וְהוֹצֵאתָ אֶת־עַמִּי בְנֵי־יִשְׂרָאֵל
מִמִּצְרַיִם וְכַעַן אֵיתָא וְאַשְׁלַחְךָ לְלוּת פְּרֻעָה וְאַמִּיקִּית עַמִּי בְנֵי־יִשְׂרָאֵל
וְלֹא־תֵשֶׁא אֲבַעֲתָ בְּךָ־אֵי פְרֻעָה וְאַכְרֵג קוּמִי בְנֵי־אֶסֶר מִן־מִצְרַיִם וְיֹאמְרוּ־מִשְׁנֵה
אֶל־הָאֱלֹהִים מִי־אֲנִי כִּי אֶלְךָ אֶל־פְּרֻעָה וְכִי אֲנִי צִאֲמִי אֵת־בְּנֵי־יִשְׂרָאֵל
מִמִּצְרַיִם וְיֹאמְרוּ מִשְׁנֵה קִי־מִזְאֲנָא אֲדִי אִידִיל לְלוּת פְּרֻעָה וְאֲדִי אִפִּין
יֵת בְּנֵי־יִשְׂרָאֵל מִמִּצְרַיִם קִי־מוֹסִיל לָהּ מִן־אֲנָא הָתֵּא אֲמִי־אֵי פְרֻעָה וְאַכְרֵג
בְּנֵי־אֶסֶר מִן־מִצְרַיִם וְיֹאמְרוּ כִּי אֲדִיהָ עַמִּי וְזֶה־לָּךְ הָאֹתָם כִּי אֲנִי־סִלְחָנִי
בְּהוֹצִיאָךְ אֶת־הָעָם מִמִּצְרַיִם תַּעֲבִדוּן אֶת־הָאֱלֹהִים עַל־הַהָר הַזֶּה וְאַתָּה
אֲדִי־הִי מִי־יָמִיד בְּשַׁעֲרֵי דִּין לֹךְ אֵתָא דֹּאֲנָא שְׁלַחְךָ בְּאַמְקוּרָךְ וְתַעֲבִי
מִמִּצְרַיִם תַּמְלִחוּן קִי־עַל פְּרֻעָה הָרִין קִי־אֲנָא אֲבוּן מַעַן וְזֶה־לָּךְ אֵתָא
נֹאֵעַ בַּעֲתָתָ בְּךָ־אֵי אֲכִרְגָתָ אֲקוּם מִן־מִצְרַיִם אַעֲבִדוּן אֵלֵי־גִידִי אֲנִי־אֲבִי
מִשְׁנֵה אֶל־הָאֱלֹהִים הִנֵּה אֲנִי־בְּיָדָה אֵלֵי־יִשְׂרָאֵל וְיֹאמְרוּ לָהֶם אֵלֵי־אֵלֵי
אֲבִיתְכֶם אֵי־כֵם וְאַמְרוּ לִי מִה־שְׁמוֹ מִה־אֲמַר אֲלֵיכֶם וְיֹאמְרוּ מִשְׁנֵה
קִי־הָאֵל אֲנָא אֲנִי לְלוּת בְּנֵי־יִשְׂרָאֵל וְיֹאמְרוּ לָהֶם אֵלֵי־אֵלֵי אֲנִי־אֲבִי אֲנִי־אֲבִי
לְלוּתְכֶן וְיֹאמְרוּ לִי מִן־שְׁמִיָּה מִה־אֲמַר לָהֶם קִי־אֲנִי מוֹסִיל לָהּ הָאֵלֵי
צִאֲרִי־אֵי בְנֵי־אֶסֶר וְאַקוּר לָהֶם אֲבִי־אֵיכֶם בַּעֲתָתָ אֵי־כֵם פִּתְאָךְ
טָאֲנִי מִה־אֲסִמְהָ מִה־אֲקוּר לָהֶם וְיֹאמְרוּ אֲלֵיכֶם אֵלֵי־מִשְׁנֵה אֵתָא

וְיֹאמְרוּ

טָאֲנִי

אשר אחי ויאמר כה תאמר לבני ישראל אלהי שלחני אליכם
ואמר יי למשה אלהי אשר אלהי ואמר ברוך תאמר לבני ישראל
אלהי שלחני לותכון קל אלה למוסי אלהי לי לא ידול קלבי
קל לבני אסר אלהי בעתה אליכם ויאמר עוד אלהי אשר אלהי
תאמר אל בני ישראל יהוה אלהי אבותכם אלהי אברהם אלהי
יצחק ואלהי יעקב שלחני אליכם זה שמי לעמלם זה דברי לך
וד ויאמר עוד יי למשה כה תאמר לבני ישראל יי אלהי אבותכם
אלהי אברהם אלהי יצחק ואלהי יעקב שלחני לותכון וכן שמי
לעמלם וכן דברי לכל הדור וקל לה אצא כזה קל לבני אלה
אלה אבותכם אלה אבות אבי יצח ואלה יעקב בעתה אל בני
אסמי אל אחר והוא דברי אלהי ואמר לך ואספת את עמך
ישראל ויאמר אלהי יהוה אלהי אבותכם בראה אל אלהי
אברהם יצחק ויעקב ואמר פקדוני אתכם ואת העשאלכם
במצרים איזיל ותכנוש ית לבי וישלח ותאמר להן יי אלהי אבותכם
אתגלי לי אלהי אברהם ואלהי יצחק ויעקב למימר מזכר דברת יתכן
ות דאתעביד לצון במצרים אמר ואבמע שוין בע אסר וקר
אלה אלה אבותכם תגלי לי אלה אבות אבי יצח ויעקב קחיל קר
דכרתכם ומה צנע בכס במצר ואמר אלהי אתכם מעט מצר
אל ארץ הבכע וחתה והאמר והפרדי והחיו והיבסי אר ארץ
צבת חרב ויבש ואמרית אסוק יתכן משעבוד מצרוא לארע
כנענאי וחתה ואמרתי וחואי ופראי ויבוסאי לארע עבדא חלב
ובש וקלת אצערם מן בלד אמצרין לי מוצע אבטועטין וחתה
ואמרתי ופראי וחתה ואמרתי ופראי וחתה ואמרתי ופראי
ושמעו לקול וצאת אתה וקלי ישראל אל מלך מצרים ואמרתי
אלי יהוה אלהי חטברייס נקחה עלינו ועתה נלכת נא ארץ שלשת

ימים במדבר בצמחה ליהודה אלהינו יקבלון מנח ונתנו את ושב ישל
לות מלכ מצרים ותמרון ליה יב אהא ויהא אתה עתה ובעת נא
בעת מחרת תלתי יומין במדבר ונצבח ק"י אהב"ת פאדי קדון מנח
אדכל אנת ושיוך בני אסד אי מלך מצר וקורו לה אלה לעבדאנ"ן
ואסאנא אברה אמן בסיר מסאסד' תלת אסאס פי אבר ונצבח ליה
ובנח" ואנ' ידעתי כי לא יתק אתכם מלך מצרים לדלך ולא עוד
חזקה וקדמי בלי ארי לא ישבוק יתבון מלכ דמיצ' למי דל ולא
מן קדם דחילה תקוף ואנא אשיל אן מלך מצר לא ידעס אג
תמצו ולא ביד פדירה ושלחתי את ידי והכית את מצרים בכל
במלאתי אשר אנשי בקרבו ואחרים ושלחתי אתכם ואשלח ית
מחת גבירתי ואמחי ית מצדאי בכל פרישתי ואנציו בני הון ונצח
כין ושלח יתבון ואבעת נגמיע ופאנתי ואצב אמצריון טאעגוצי
אדי אצנערה פ' מה ביגהם ובעת דאך יטלרסם ונתתי את חן העם
הזה בעני מצרים והיה כי תלכון לא תלכו ריקם ואתון יתעסד
הדיון להמין בעני מצדאי ודי אדי תהכון לא תהכון ויקוני ואנטי
אקום חצאא עכר אמצריון פאדי מציתם פלא תמצו פגא ושא
אשה משכנתה ומגדת ביתה כלי כסף וכלי זהב ושמהל ושמהל
על בעלם ושל כנותם ונצלתם את מצרים ותשאל אתה משי
נצלת ומקדלת ביתה מנח דכס ומנח דדב ורבושיך ותשוין עלי
בנכון ועל בנכון ותדיון ית מצר ותסתורב אאמרה מן מסאננח
ומן גרתה אמי' פלר ואני' דב ותאנא תצ"דורא עלי כניכס
וגנאבתם ותכספו אמצריון ונען משה ויאמר הן לא יאמינו לי
ולא ישמעו בקלי כי אמרו לא גאח אלך יהוה ואנצ משה
ואמר ווא לא יאמינו לי ולא יקבלון מנח אדי ימרון לא אתה
לך יב פאנאב מוסא וקא לעל לא יומנו כי ורס יקבל מנח כל יקורו